DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

31 marca | Nr. 8 | Rok 1936.

Cena numeru niniejszego zł 1,00, z przesyłką zwyczajną zł 1,15, poleconą zł 1,45. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II 1936 r., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

245.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 18 marca 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Brukseli dnia 2 marca 1936 r. układu dodatkowego do traktatu handlowego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Unją Ekonomiczną Belgijsko - Luksemburską z dnia 30 grudnia 1922 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Brukseli dnia 2 marca 1936 r. układu dodatkowego do traktatu handlowego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Unją Ekonomiczną Belgijsko-Luksemburską z dnia 30 grudnia 1922 r. oraz postanowienia protokółu podpisania z dnia 2 marca 1936 r., dołączonego do powyższego układu dodatkowego.

(2) Teksty wspomnianego układu dodatkowego i protokółu podpisania zawarte są w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 22 marca 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram - Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 marca 1936 r. Nr. 21, poz. 170).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzp. z dn. 18 marca 1936 r. (poz. 245).

Tłumaczenie.

UKŁAD DODATKOWY

do Traktatu Handlowego z dnia 30 grudnia 1922 r. pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Unją Ekonomiczną Belgijsko-Luksemburską.

Rząd polski i Rząd belgijski działający zarówno w swojem imieniu, jak i w imieniu Rządu luksemburskiego na mocy istniejących układów, pragnąc rozwoju stosunków handlowych pomiędzy Unją Ekonomiczną belgijsko-luksemburską a Rzecząpospolitą Polską, zgodziły się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Produkty naturalne lub przetworzone pochodzące i przychodzące z Unji Ekonomicznej belgijsko-luksemburskiej wyszczególnione na liście A załączonej do niniejszego Układu będą opłacały przy przywozie na terytorjum celne polskie stawki celne oznaczone na tej liście.

Artykuł 2.

Produkty naturalne lub przetworzone pochodzące i przychodzące z terytorjum celnego polskiego wyszczególnione na liście B załączonej do niniejszego Układu będą opłacały przy przywozie ich do Unji Ekonomicznej belgijsko-luksemburskiej stawki celne oznaczone na tej liście.

Artykuł 3.

W razie, gdyby Rzeczpospolita Polska albo Unja Ekonomiczna belgijsko-luksemburska zmuszona była do ustanowienia ceł lub do podniesienia jednej albo kilku stawek celnych wyszczególnionych na odnośnych listach A i B, strona ta zawiadomi o tem drugą Układającą się Stronę co najmniej na 15 dni przed przystąpieniem do wspomnianej podwyżki.

Ta druga Strona będzie w tym wypadku upoważniona do zażądania otwarcia rokowań i będzie mogła, w razie gdyby rokowania te nie doprowadziły do porozumienia, traktować import drugiej Strony stosownie do nowowytworzonej sytuacji.

Artykuł 4.

Niniejszy Układ zastąpi Układ podpisany 10 czerwca 1933 r. przez Rzeczpospolitą Polską i Unję Ekonomiczną belgijsko-luksemburską.

Wejdzie on w życie w dniu, który zostanie ustalony za obopólnem porozumieniem Stron i będzie obowiązywał do 31 grudnia 1936 r.

O ile nie zostanie wypowiedziany na 3 miesiące przed wygaśnięciem, będzie on przedłużony w drodze milczącej zgody, przyczem każda ze Stron zastrzega sobie prawo wypowiedzenia Układu w każdej chwili z tem, że wygaśnie on po upływie trzech miesięcy od daty wypowiedzenia.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Brukseli, dnia 2 marca 1936 r.

L. S. *Beck*

L. S. *van Zeeland*

LISTA A.

Pozycja pol. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł gr
z 32	Krochmal osobno niewymieniony w opakowaniu:	
p. 1	powyżej 2 kg	65.—
41	Kalafiory swieże:	
z p. 1	sprowadzane w okresie od 1 do 30 czerwca	50.—
z p. 2	sprowadzane w okresie od 1 do 31 lipca	12.—
z 50	Cykorja brukselska (witloof) sprowadzana w okresie od 1 listopada do 31 marca	5.—
57 z p. 2	Winogrona świeże w opakowaniu 5 kg i mniej sprowadzane w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca	45.—
83	Rośliny żyjące:	
p. 1	z korzeniami w bryle ziemi:	
	a) wszelkie iglaste; laury	30.—
	b) inne, bez kwiatów i zabarwionych widocznie pąków kwiatowych, sprowadzane w okresie:	
	I. od 1 czerwca do 30 listopada	30.—
	II. od 1 grudnia do końca lutego	30.—
	od 1 marca do 31 maja	50.—
	c) kwitnące lub z pąkami zabarwionemi	450.—
p. 2	z obnażonemi korzeniami, chociażby oblepionemi gliną:	
	a) owocowe: drzewa i krzewy	75.—
	b) róże	200.—
	c) wszelkie drzewa, krzewy i inne rośliny oprócz osobno wymienionych	100.—
85	Cebulki, kłącze, korzonki, bulwy, — wszystko roślin ozdobnych, w stanie niewypędzonym, w opakowaniu:	
p. 1	powyżej 5 kg	120.—
p. 2	5 kg i mniej	240.—
z 120 p. 1	Homary, langusty	400.—
z p. 2	ostrygi	200.—
284	Drożdże:	
p. 2	inne:	
	a) prasowane	110.—
303 z p. 5	Fosforan dwuwapniowy, sprowadzany luzem lub w workach wagi 100 kg i więcej	7.— do 31 grudnia 1936
398 p. 1 b	Hydrochinon	156.—
z 408	Sadze wszelkie, za pozwoleniem Ministra Skarbu	33.—
446 p. 3	Lonty prochowe:	
	a) gutaperkowane	345.—
	b) inne	220.—
469 p. 2	Klej z kości, skór i innych odpadków zwierzęcych	40.—
470	Żelatyna	150.—
477 uwaga	Żużle Thomasa, Martina i inne tym podobne, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	bez cła
487 z p. 2 z lit. a)	Celuloid w rolach, sprowadzany do wyrobu filmów fotograficznych, kinematograficznych i rentgenologicznych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	144.—
z 503	Skóry kozie, koźle, baranie, wyprawy roślinnej, naturalnego koloru lub czernione, chociażby z wyciśniętym deseniem:	
p. 1-b	w całości, w połówkach, wagi w całej skórze 2 kg i mniej . . .	700.—
z 504	Skóry kozie, koźle, baranie, wyprawy roślinnej, kolorowe, chociażby z wyciśniętym deseniem:	
p. 1-b	w całości, połówkach, wagi w całej skórze 2 kg i mniej . . .	800.—
506	Skóry wyprawy mineralnej, oprócz osobno wymienionych, kolorowe:	
p. 1-b	w całości, w połówkach, wagi w całej skórze 1,2 kg i mniej:	

Pozycja pol. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł gr
	I. imitujące jednostronnie zamsz, tak zwane skóry welurowe, na podstawie złożonych wzorów, sprowadzane przez Urzędy Celne w Zbąszyniu, Warszawie, Łodzi, Gdyni, Gdańsku (Post-Wallgasse i Weichselbahnhof)	1.000.—
	II. inne	1.400.—
509	Skóry zamszowe:	
p. 1	w całości, w połówkach	1.000.—
p. 2	w wykrojach, kawałkach	1.100.—
512 p. 1	Skórki cielęce do obciągania wałków rozciągających przy maszynach przędzalniczych — za pozwoleniem Ministra Skarbu	300.—
546	Wyroby ze skóry garbowanej lub surowej, oprócz osobno wymienionych, również w połączeniu z innemi materjałami, — do użytku technicznego:	
z p. 2	bicze tkackie i rzemyki rozdzielcze do zgrzeblarek	565.—
z p. 4	manszety	700.—
z 547	Liny, linki — skórzane, kręcone	800.—
z 548	Gotowe pasy napędne i przenośnikowe	650.—
549	Troki do szycia pasów	600.—
551	Paski gotowe do kapeluszy	600.—
572 p. 1-a	Przędza z jedwabiu sztucznego pojedyńcza niebarwiona	800.—
589 p. 1 z uwagi 1	Wełna prana, sprowadzana przez porty polskiego obszaru celnego . .	bez cła
645 p. 2	Wojłoki i materje wojłokowe, filcowe lub pilśniowe — z wełny, chociażby z domieszką włókien roślinnych, o wadze 1 m^2:	
	a) powyżej 250 g	780.—
	b) 250 g i mniej	860.—
649	Pasy napędne i przenośnikowe, oprócz osobno wymienionych:	
p. 2	z sierści zwierzęcej, również z domieszką innych włókien:	
	bawełniane	400.—
729	Pasy napędne i przenośnikowe z gumy, chociażby z dodatkiem innych materjałów	450.—
730 z p. 3	Opony pneumatyczne do kół pojazdów konnych	160.—
z 814	Pergamin roślinny:	
p. 1	niebarwiony	80.—
822	Tektura, papier, karton, — wszystko światłoczułe, chociażby podklejone tkaninami; tkaniny światłoczułe:	
p. 1	fotograficzne	600.—
825	Tektura, papier, karton, — wszystko nasycone, powleczone:	
p. 3	innemi chemikaljami, oprócz osobno wymienionych	156.—
832 p. 2	Witraże papierowe	300.—
900	Wyroby, oprócz osobno wymienionych, ze szkła białego, półbiałego, — nieszlifowane, nierżnięte, chociażby z przyszlifowanemi szyjkami, korkami, pokrywkami, także wyrównanemi dnami, brzegami oraz z odlanemi lub wyciskanemi deseniami, godłami, napisami, lecz bez innych ozdób:	
p. 2	dęte:	
	a) gładkie o grubości ścianek powyżej 4 mm	220.—
903	Wyroby ze szkła białego szlifowane, polerowane, rżnięte, lecz bez innych ozdób	800.—
904	Wyroby ze szkła w masie zabarwionego, dwuwarstwowego, mlecznego, matowanego, oprócz osobno wymienionych, karbowanego, z powierzchnią spękaną (craquelé), lodową:	
p. 3	wyroby szlifowane, polerowane, rżnięte, lecz bez innych ozdób .	500.—
906	Wyroby ze szkła wszelkiego gatunku ozdobne, oprócz osobno wymienionych, jako to: z wytrawionemi, matowanemi lub malowanemi wzorami, malowidłami, emalją, złoceniem, srebrzeniem, ozdobami z pospolitych lub kosztownych materjałów:	

Pozycja pol. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł gr
	1. Kufle do piwa i do wody z rączkami — z paskami, napisami, deseniami i herbami wytrawionemi, matowanemi lub giloszowanemi, lecz bez innych ozdób oraz z wyjątkiem objętych poz. 903 i 904 p. 3	180.—
	2. Kieliszki, puhary, puharki, szklanki, szklaneczki, kufle do piwa bez rączek, słoiki do konserw, miseczki, spodki, talerze, solniczki, popielniczki — z paskami, deseniami, napisami i herbami wytrawionemi, matowanemi lub giloszowanemi, lecz bez innych ozdób oraz z wyjątkiem objętych poz. 903 i 904 p. 3	360.—
	3. Inne	1.500.—
913	Szkło taflowe nieszlifowane, niepolerowane grubości 5 mm i mniej:	
p. 1	gładkie, białe, półbiałe, barwy naturalnej, bez wzorów i ozdób — o powierzchni:	
	a) 0.25 m² i mniej	25.—
	b) powyżej 0.25 do 0.5 m²	30.—
	c) powyżej 0.5 m²	35.—
915	Szyby lustrzane szlifowane, polerowane, również matowane, grubości powyżej 5 mm — o powierzchni:	
p. 1	1.000 cm² i mniej	30.—
p. 2	powyżej 1.000 do 4.000 cm²	50.—
p. 3	powyżej 4.000 do 10.000 cm²	85.—
p. 4	powyżej 10.000 do 20.000 cm²	110.—
p. 5	powyżej 20.000 do 40.000 cm²	150.—
p. 6	powyżej 40.000 do 70.000 cm²	185.—
p. 7	powyżej 70.000 cm²	215.—
948	Drut cienki do spawania, pokryty warstwą chemikalij	85.—
954	Gremple, taśmy gremplowe:	
p. 2	inne	360.—
1036	Osprzęt (armatura) do pary, płynów, gazów, powietrza, jako to: kurki, zawory przelotowe, bezpieczeństwa, zwrotne, redukcyjne i t. p., zasuwy, poziomowskazy, odwadniacze, smoki i ssaki, odpowietrzniki, smoczki (injektory), oddzielacze wody i smarów, oliwiarki, smarownice, gwizdawki, buczki, hydranty, zdroje czerpalne, łączniki do wężów, rozpylacze przemysłowe, wyloty, stojaki czerpalne, pływaki, baterje do umywalek, pieców kąpielowych i t. p.:	
p. 2	żelazny, stalowy, również z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, o wadze sztuki:	
	c) powyżej 1 do 10 kg	230.—
	d) 1 kg i mniej	300.—
p. 5	wszelki inny	160.—
1041 z p. 1	Walczaki niespawane, nienitowane	40.—
1168 p. 7-b I	Błony fotograficzne nienaświetlone	1.000.—
p. 7-d	Wstęgi kinematograficzne nienaświetlone	550.—
1186 z p. 2	Karabiny długie i krótkie — zwykłe, automatyczne; sztucery	1.100.—
p. 3	strzelby myśliwskie	500.—
p. 5	pistolety, rewolwery	1.600.—
1188 z p. 5	Łuski myśliwskie, chociażby ze spłonką i prochem	1.000.—

LISTA B.

		Podstawa wymiaru	C ł o we frankach
Ex 1	Zwierzęta żywe niżej wyszczególnione:		
	f. Konie:		
	2. inne		
	A. powyżej 1 m 25	szt.	345.—
	B. 1 m 25 i mniej	"	172.50
	3. konie rzeźne	100 kg (żywej wagi)	32.20
9	Masło świeże lub solone	100 kg	161.—
Ex 51	Ziarno nawet palone:		
	a) owies	100 kg (br)	24.15
	c) żyto		bez cła
	f) jęczmień jary i jęczmień ozimy		bez cła
Ex 72	Warzywa suszone:		
	ex a) strączkowe:		
	1. groch		bez cła
112 a, b, c, d	Len		bez cła
Ex 210	Kiełbasy, kiełbaski, kiszki i t. p. z mięsa wszelkiego rodzaju, oprócz wątroby [1])		
	b) inne	100 kg	230.—
212	Mięso niewymienione, zwyczajnie gotowane, wędzone lub solone, przywożone inaczej niż w pudełkach, gliniankach lub innych opakowaniach tego rodzaju		
	a) wieprzowe:		
	1) słonina zwyczajnie solona		bez cła
	2) inne	100 kg	120.75
	b) specjalnie niewymienione	100 kg	120.75
Ex 611	Ubrania męskie, nigdzie więcej niewymienione:		
	b) inne	ad val.	23%
633	Drewno budowlane i stolarskie, w kłodach lub nietarte wzdłuż, z korą lub bez, lecz nieociosane	m^3	9.20
634	Kopalniaki, żerdzie, tyki, drewno masztowe, stemple i inne drewno, nietarte, z korą lub bez, mające co najmniej 75 cm obwodu przy grubszym końcu	m^3	5.—
638	Drewno tarte, osobno niewymienione:		
	a) bale i belki tarte, grubości 15 cm i powyżej, także drewno ciosane zapomocą siekiery, wszelkich grubości:		
	1. drewno dębowe, jesionowe i orzechowe	m^3	30.—
	2. inne	m^3	34.50
	b) inne:		
	1. drewno dębowe, jesionowe i orzechowe	m^3	35.—
	2. niewyszczególnione	m^3	40.25
639	Klocki i podkłady kolejowe, nawet z wyrobionemi otworami:		
	a) nasycone	m^3	23.—
	b) nienasycone	m^3	12.—
645	Klepki (drewno łupane lub obrobione, nietarte, przeznaczone wyłącznie do robót bednarskich i do opakowania); drewno ociosane siekierą, do wyrobu piast, obręczy i do podobnego użytku	100 kg	3.60
647	Drewno heblowane budowlane i stolarskie, w tem drewno fugowane (wpustowane), szpuntowane	100 kg	10.35

[1]) Przywóz mięsa konserwowanego lub przygotowanego pochodzącego z koni, osłów, mułów jest zakazany.

		Podstawa wymiaru	Cło we frankach
649	Forniery nakładane i klejone, forniery nakładane na inne drewno:		
	a) surowe:		
	1. brzozowe i olchowe	100 kg br	31.05
	2. topolowe, z sosny amerykańskiej (pitchpin), jaworowe, jodłowe, osikowe	100 kg br	69.—
	3. innych gatunków	100 kg br	103.50
	b) polerowane, lakierowane, barwione lub pokryte jaką powłoką	100 kg	138.—
	c) wykładane albo z inkrustacjami lub ozdobami wyciśniętemi	100 kg	207.—
Ex 867	Surówka:		
	ex a) żelazo-mangan, żelazo-krzem, żelazo-chrom	100 kg	0.70
Ex 1155	Obuwie gumowe [1])		
	ex b) inne:		
	1. obuwie zwane „kąpielowe" („bains de mer")	100 kg	460.—

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Brukseli, dnia 2 marca 1936 r.

J. Beck *van Zeeland*

PROTOKÓŁ PODPISANIA.

Do pozycji 486 p. 2a polskiej taryfy celnej.

Wiskoza w arkuszach pochodząca i przychodząca z Unji Ekonomicznej Belgijsko - Luksemburskiej, chociażby przywożona pod nazwami handlowemi jak „papier Sidac", będzie korzystała ze stawek konwencyjnych, przewidzianych dla celofanu, objętego poz. 486 p. 2a polskiej taryfy celnej.

Do poz. 551 polskiej taryfy celnej.

Tą pozycją objęte są paski gotowe do czapek.

Do poz. 730 z p. 3 polskiej taryfy celnej.

Jako opony pneumatyczne do kół pojazdów konnych będą clone opony pneumatyczne drutowe (bez rantów) wymiarów 33x4 i 28x4,50. Te wymiary jak również napis „pour fiacres" powinny być odlane na oponie.

Maszyny i aparaty.

Maszyny i aparaty niewyrabiane na polskim obszarze celnym, korzystające ze zniżek celnych na podstawie autonomicznych rozporządzeń o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła, przy przywozie z Unji Belgijsko-Luksemburskiej do polskiego obszaru celnego, przy zachowaniu warunków obowiązujących przy stosowaniu zniżek celnych autonomicznych, podlegać będą cłu w wysokości 20% cła autonomicznego, przewidzianego w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej, z wyjątkiem maszyn i aparatów włókienniczych, które podlegać będą cłu w wysokości 10% cła autonomicznego, przewidzianego w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Brukseli, dnia 2 marca 1936 r.

J. Beck *van Zeeland*

[1]) Oprócz obuwia z podeszwami gumowemi a z wierzchu całkowicie z materjału lub skóry, z podeszwami przyszytemi, przybitemi lub przyklejonemi.

246.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 18 marca 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia celnego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad w formie wymiany not z dnia 3 marca 1936 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia celnego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad w formie wymiany not z dnia 3 marca 1936 r.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Marjan Zyndram - Kościałkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 marca 1936 r. Nr. 21, poz. 171).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzp. z dn. 18 marca 1936 r. (poz. 246).

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH.

No. P. III. 82/Sow./2.
zał. 1.

Panie Chargé d'Affaires,

W związku z obustronnem dążeniem Rządów Rzeczypospolitej Polskiej i Związku Socjalistycznych Republik Rad do rozszerzenia i ułatwienia wzajemnych obrotów handlowych, co stanowi przedmiot rozmów między przedstawicielami obu Rządów, a mając na względzie poczynione ostatnio przez Stronę Sowiecką zakupy i zamówienia, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje dla towarów przywożonych z terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad, pochodzenia sowieckiego, zniżki celne, według załączonej listy, na czas do dnia 31 grudnia 1936 r.

Do towarów nieobjętych tą listą stosowane będą również do dnia 31 grudnia 1936 r. stawki celne, przewidziane w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej.

Proszę przyjąć, Panie Chargé d'Affaires, zapewnienia mego wysokiego szacunku.

Warszawa, dnia 3 marca 1936 r.

J. Szembek

Do Pana
Borisa Podolskiego
Chargé l'Affaires
Związku Socjalistycznych Republik Rad
w Warszawie.

Tłumaczenie.

AMBASADA ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD W POLSCE

Warszawa, dn. 3 marca 1936 r.

Panie Ministrze,

Niniejszem mam zaszczyt potwierdzić odbiór poniższej noty Pana z dnia 3 marca 1936 r. Nr. P. III.82/Sow./2 z załączoną do niej na pięciu stronach listą zniżek celnych, przyznanych przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dla towarów, przywożonych z terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad, sowieckiego pochodzenia na czas do 31 grudnia 1936 roku.

„W związku z obustronnem dążeniem Rządów Rzeczypospolitej Polskiej i Związku Socjalistycznych Republik Rad do rozszerzenia i ułatwienia wzajemnych obrotów handlowych, co stanowi przedmiot rozmów między Przedstawicielami obu Rządów a mając na względzie poczynione ostatnio przez Stronę Sowiecką zakupy i zamówienia, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje dla towarów przywożonych z terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad, pochodzenia sowieckiego, zniżki celne według załączonej listy na czas do dnia 31 grudnia 1936 r.

Do towarów nieobjętych tą listą stosowane będą również do dnia 31 grudnia 1936 r. stawki celne, przewidziane w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej".

Jednocześnie mam zaszczyt załączyć przy niniejszem tekst wspomnianej listy zniżek celnych.

Proszę przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienie mego najgłębszego dla Pana szacunku.

Podolski

1 załącznik.

Do Pana Jana Szembeka
p. o. Ministra Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej.

LISTA ZNIŻEK CELNYCH DLA Z. S. R. R.

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
52	Grzyby jadalne:	
	p. 2 inne:	
	b) suszone	26
53	Jabłka świeże:	
	p. 1 luzem	cło konwencyjne
	p. 2 w opakowaniu wszelkiego rodzaju:	
	a) powyżej 40 kg:	
	I. opakowane indywidualnie lub w oddzielnych rzędach, przywożone w okresie od 1-go sierpnia do 31 października . .	" "
	II. opakowane inaczej, przywożone w okresie od 1 sierpnia do 15 listopada	" "
	b) 15 do 40 kg przywożone w okresie od 1 sierpnia do 31-go października	" "
	c) poniżej 15 kg przywożone od 1 sierpnia do 31 października . .	" "
57	Winogrona świeże w opakowaniu:	
	p. 1 powyżej 5 kg przywożone:	
	a) od 1 sierpnia do 31 sierpnia	
	b) od 1 września do 30 listopada	
69	Orzechy:	
	z p. 1 włoskie:	
	a) w łupinkach	" "
	b) bez łupin	" "
256	Konserwy rybne:	
	z p. 2 minogi obsmażane i opiekane w opakowaniu wszelkim, oprócz hermetycznego	60
	z p. 4 białorybica, jesiotry, sterlety, bieługi, siewrugi	cło konwencyjne
257	Kawior:	
	z p. 1 czarny, szary:	
	a) ziarnisty	1000
	b) prasowany	500
	z p. 2 czerwony (ikra kety)	100
280	Wina winogronowe niemusujące:	
	z p. 1 o mocy 15° alkoholu i mniej:	
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach — o pojemności 50 ltr i więcej	cło konwencyjne
360	z p. 1 sole kwasu glicerynofosforowego	" "
z 371	Białkan taniny	" "
372	Kreozot, guajakol i ich pochodne:	
	z p. 1 guajakol	" "
	z p. 2 węglany i sulfopochodne guajakolu, ich sole	" "
380	Alkaloidy oraz ich pochodne, ich sole; glukozydy:	
	z p. 6 atropina, papaweryna	" "
	z p. 8 santonina	" "
381	p. 1 Pepsyna, pepton	" "
397	z p. 2 Acetoanilina	" "
z 516	p. 1 lisy srebrne (czarne) surowe	10.000
z 517	p. 1 gronostaje, lisy białe, niebieskie, surowe	5.000
z 518	p. 1 nurki surowe	bez cła

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
z 519	Bobry rzeczne, błotne, tchórze, rysie, wiewiórki, popielice, wydry:	
	p. 1 surowe:	
	a) tchórze	bez cła
	b) popielice	1.200
	p. 2 popielice wyprawione:	
	a) niefarbowane	1.200
	b) farbowane	1.500
z 521	p. 1. Lisy osobno niewymienione surowe	bez cła
z 522	p. 1. Świstaki surowe	"
z 522	p. 2. Świstaki, chomiki wyprawione:	
	z a) świstaki niefarbowane	1.200
	z b) świstaki, chomiki farbowane:	
	I. świstaki	1.200
	II. chomiki	600
z 523	p. 2 kasztanki (merłuszki) wyprawione:	
	a) niefarbowane	500
	b) farbowane	1.000
525	Koty, króliki, zające:	
	p. 2 inne:	
	b) koty, króliki, zające wyprawione:	
	I. niefarbowane	cło konwencyjne
	II. farbowane	" "
526	Karakuły, półkarakuły, wyporki:	
	p. 1 surowe również kwaszone	bez cła
	p. 2 wyprawione:	
	a) niefarbowane	2.000
	b) farbowane	2.000
z 530	Skóry futrzane osobno niewymienione:	
	p. 2 wyprawione:	
	a) niefarbowane:	
	I. szczury wodne	1.000
	II. niektóre gatunki psów według szczegółowej specyfikacji .	cło konwencyjne od skór futrzanych wyprawionych kotów, królików i zajęcy.
	III. renifery	400
	b) farbowane:	
	I. niektóre gatunki psów według szczegółowej specyfikacji .	cło konwencyjne od skór futrzanych, wyprawionych kotów, królików i zajęcy.
	II. renifery	600
612	Nici bawełniane bielone, merceryzowane, glansowane, barwione, — do szycia, haftowania, wyszywania i t. p. w przystosowaniu zewnętrznem do detalicznej sprzedaży o wadze nici wraz ze szpulką, kartonem i t. p. 70 gr i mniej z bezpośredniem opakowaniem:	
	p. 1 na drewnianych szpulkach	cło konwencyjne
	p. 2 inne	" "
1001	p. 2 Imadła:	
	a) ręczne	" "
	b) równoległe, do rur	" "
	c) inne	" "
1002	p. 1 Pilniki, tarniki, oprócz osobno wymienionych, o wadze tuzina:	
	a) powyżej 3 kg	" "
	b) powyżej 400 g do 3 kg	" "
	p. 3 Dłuta, żelaza do wiórników	" "

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
	p. 4 skrobaczki, ośniki, śrubokręty, oprawy metalowe do pił ręcznych i t. d. — cały punkt 4, z wyjątkiem nożyc blacharskich i plombownic	cło konwencyjne
	p. 6 korby, wiertaki ręczne	" "
	p. 8 klucze do nakrętek:	
	b) inne	" "
1005	p. 1 Wiertła spiralne o wadze sztuki:	
	a) powyżej 1 kg	" "
	b) powyżej 500 g do 1 kg	" "
	c) powyżej 150 g do 500 g	" "
	d) 150 g i mniej	" "
	p. 2 Świdry, oprócz osobno wymienionych o wadze sztuki:	
	a) powyżej 1 kg	" "
	b) powyżej 150 g do 1 kg	" "
	c) 150 g i mniej	" "
	p. 3 Gwintowniki, narzynki, rozwiertniki, gryzy, numerki, alfabety i inne osobno niewymienione narzędzia hartowane, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	" "
	b) powyżej 150 do 500 g	" "
	c) 150 g i mniej	" "
1056	p. 1 Obrabiarki do metali, pracujące zapomocą skrawania wióra, jak tokarki, wiertarki, gryzarki, wytaczarki, strugarki, dłutownice, szlifierki, piły i t. p. o wadze sztuki:	
	d) powyżej 750 do 2.000 kg	" "
	e) powyżej 300 do 750 kg	" "
1066	p. 1 Maszyny do szycia do domowego użytku, krawieckie:	
	a) główki do maszyn	" "
1084	p. 4 Łożyska kulkowe, rolkowe, oraz ich części oprócz osobno wymienionych, jako to: kulki, rolki, pierścienie i t. p.	" "
1085	z p. 10. Części maszyn do szycia, oprócz osobno wymienionych o wadze sztuki:	
	a) żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z zawartością 10% i mniej metali, stopów, objętych poz. 977 — 981:	
	III. 25 kg i mniej	" "
1168	p. 7 a) wstęgi kinematograficzne naświetlone:	
	I. dźwiękowe	" "
	II. nieme	" "

247.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 marca 1936 r.

o emisji 4½% obligacyj Banku Akceptacyjnego, spółki akcyjnej.

Na podstawie art. 9 i 19 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych, w brzmieniu ustalonem w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 973) oraz w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 507), zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych w brzmieniu ustalonem w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 973) oraz w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 507).

Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

Ilekroć w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o Banku bez bliższego określenia, oznacza to Bank Akceptacyjny, spółka akcyjna.

§ 2. Bank będzie emitował $4^1/_2\%$ obligacje na okaziciela, które opiewać będą na złote.

§ 3. Suma imienna obligacyj, emitowanych przez Bank nie może przewyższać 200.000.000 złotych. Bank będzie emitował obligacje serjami. Na każdorazowe wypuszczenie obligacyj Bank otrzyma zlecenie Ministra Skarbu.

§ 4. Wartość imienną $4^1/_2\%$ obligacyj Banku ustanawia się w odcinkach:

Lit.	złotych
A	50.000.—
B	20.000.—
C	10.000.—
D	5.000.—
E	1.000.—

Minister Skarbu zatwierdza wzór obligacyj.

Obligacje emitowane będą wpisywane do księgi obligacyj, prowadzonej przez Bank. O zapisaniu będzie uczyniona wzmianka na odwrotnej stronie obligacji.

Tekst obligacji powinien zawierać:
a) oznaczenie kapitału, na który opiewa,
b) okres umorzenia kapitału, stopę procentową i terminy opłaty kuponów,
c) zobowiązanie Banku do opłacania procentów i kapitału,
d) powołanie na gwarancję Skarbu Państwa,
e) na odwrotnej stronie powołanie na rozporządzenie niniejsze oraz zasadnicze postanowienia statutu, dotyczące obligacyj.

Obligacje powinny być opatrzone pieczęcią Banku oraz podpisem Prezesa, lub Wiceprezesa Rady Banku, albo w ich zastępstwie jednego z członków Rady Banku, dwoma podpisami spośród Dyrektorów lub Wicedyrektorów. Ponadto obligacje powinny być opatrzone podpisem Komisarza Ministra Skarbu lub jego zastępcy. Podpisy mogą być mechanicznie odtwarzane (facsimile).

§ 5. Odsetki od obligacyj w wysokości $4^1/_2\%$ w stosunku rocznym są płatne — po złożeniu kuponów — rocznie zdołu w dniu 1 października każdego roku.

§ 6. Każda obligacja będzie wycofana z obiegu i umorzona najpóźniej w ciągu 30 lat od daty jej wystawienia. Wycofanie obligacyj może być dokonywane przez losowanie, wykup na giełdzie, lub z wolnej ręki.

Bank jest obowiązany raz do roku wycofać obligacje, co najmniej na sumę, odpowiadającą planowi umorzenia obligacyj.

Do obligacyj, podlegających wycofaniu w każdym roku zalicza się przedewszystkiem obligacje, których termin 30-letni upływa w danym roku.

Wypłata za wycofane obligacje dokonywać się będzie według imiennej wartości.

§ 7. Jeżeli wycofanie obligacyj dokonywane będzie przez losowanie (§ 6 ust. 1), wówczas w dniu 1 września każdego roku odbywać się będzie w lokalu Banku publiczne losowanie, poprzedzone ogłoszeniem terminu przynajmniej na 10 dni w Monitorze Polskim. Losowanie odbywa się w obecności przedstawicieli władz Banku, wyznaczonych urzędników Banku oraz Komisarza Ministra Skarbu lub jego zastępcy. Wyniki losowania ogłasza się w Monitorze Polskim.

Dniem płatności obligacyj, wylosowanych w dniu 1 września jest dzień 1 października każdego roku.

Wycofane obligacje ulegają zniszczeniu.

Zniszczenie obligacyj winno nastąpić w obecności Prezesa lub Wiceprezesa Rady Banku, lub w ich zastępstwie jednego z członków Rady Banku, jednego z Dyrektorów lub Wicedyrektorów Banku oraz Komisarza Ministra Skarbu lub jego zastępcy. O dokonanem zniszczeniu winien być sporządzony protokół.

Minister Skarbu może w drodze rozporządzenia odmiennie oznaczyć terminy losowania, zawiesić losowanie całkowicie na określony okres czasu, zmienić plan umorzenia obligacyj — bądź w poszczególnych, bądź we wszystkich serjach.

§ 8. Dyrekcja Banku wyznaczy i poda do publicznej wiadomości instytucje, które będą wypłacały należności za płatne kupony i wylosowane obligacje.

Wylosowane obligacje przedstawione do zapłaty powinny być zaopatrzone we wszystkie należące do nich, a niepłatne jeszcze kupony. Wartość brakujących kuponów potrąca się z imiennej sumy obligacyj.

Przedawnieniu ulegają należności niepodniesione od dnia płatności za kupony — w ciągu 5 lat, za wylosowane obligacje — w ciągu 20 lat.

§ 9. Bank zamienia uszkodzone obligacje na nowe, jeżeli na przedstawionej do wymiany części, która musi być większa niż połowa całej obligacji, znajduje się podpis jednego z członków Rady lub Dyrekcji i jeden z numerów oraz jeżeli niema podejrzenia o fałsz.

Bank wypłaci należność za uszkodzony a płatny kupon, jeżeli na kuponie znajduje się numer, podpis Dyrekcji i data płatności.

Bank wyda nowe obligacje lub nowe kupony wzamian za uszkodzone, po złożeniu uszkodzonych obligacyj lub kuponów i po złożeniu określonej przez Bank sumy z tytułu kosztów przygotowania nowych obligacyj lub nowych kuponów. Uszkodzone obligacje lub kupony ulegają zniszczeniu. Na nowych obligacjach lub kuponach, wydanych wzamian za uszkodzone, należy umieścić wyraz „wtórnik".

§ 10. Upoważnia się Bank do wydawania świadectw tymczasowych na obligacje.

Świadectwa tymczasowe posiadają te same przywileje co obligacje.

§ 11. Zgodnie z przepisami art. 9 Skarb Państwa gwarantuje za terminowe wypełnianie zobowiązań Banku, wypływających z emisji obligacyj, objętych rozporządzeniem niniejszem, do wysokości 200.000.000 złotych.

§ 12. $4^1/_2\%$ obligacje Banku mają wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo pupilarne. Skarb Państwa będzie je przyjmował na kaucje i wadja po kursie, oznaczonym przez Ministra Skarbu.

§ 13. Obligacje, emitowane przez Bank, służą do zapłaty wierzytelności rolniczych przejmowanych od instytucyj kredytowych, oznaczonych przez Ministra Skarbu.

Wierzytelnością rolniczą w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są wierzytelności instytucyj kredytowych, przypadające im od posiadaczy gospodarstw wiejskich, od spółdzielni oraz innych instytucyj, które udzielały kredytu bądź bezpośrednio posiadaczom gospodarstw wiejskich, bądź pośrednio przez finansowanie instytucyj, udzielających kredytu posiadaczom gospodarstw wiejskich.

Jeżeli tytuły przejmowanych wierzytelności są zdyskontowane w innych instytucjach, Bank może wydawać zaliczki w obligacjach na wykup tych wierzytelności.

§ 14. Instytucja kredytowa, która przekazuje Bankowi wierzytelności rolnicze wzamian za obligacje, powinna o przekazaniu powziąć uchwałę, stosownie do postanowień statutu.

Bank zawrze umowy z instytucjami kredytowemi o przejęcie wierzytelności rolniczych, lub zleci innej instytucji kredytowej zawarcie takich umów. Umowy te wymagają zatwierdzenia przez Ministra Skarbu. Umowy muszą obejmować przekazanie Bankowi zarówno oznaczonych wierzytelności rolniczych, jak również wszelkich zabezpieczeń. Bank może uzależnić zawarcie umów od dostarczenia dodatkowych zabezpieczeń, których zażąda Rada Banku. Odnośna uchwała Rady Banku winna być zatwierdzona przez Ministra Skarbu. Poza warunkami przejęcia wierzytelności wraz z ich zabezpieczeniami, umowy powinny również zawierać:

a) ustalenie na oznaczoną datę kapitału wierzytelności rolniczych oraz należnych procentów i innych kosztów,

b) szczegółowy spis dłużników, objętych przekazywanemi wierzytelnościami z podaniem sum dłużnych wraz z ich zabezpieczeniami,

c) zakres odpowiedzialności instytucji kredytowej za przekazane wierzytelności.

Zgodnie z przepisami art. 14 pkt. 5 umowy powyższe, jak również poszczególne umowy o przelew wierzytelności wraz z ich zabezpieczeniami oraz wszelkie pisma sporządzone w związku z przeniesieniem tytułów na Bank lub na instytucję, której Bank zleci zawarcie umowy, — wolne są od opłat stemplowych.

§ 15. Po przejęciu wierzytelności rolniczych Bank ustala plan spłaty tych wierzytelności oraz stopę procentową, jaką winni płacić dłużnicy.

§ 16. Bank za zgodą Ministra Skarbu może przekazać innej instytucji kredytowej administrowanie przejętych wierzytelności. W sprawie administrowania tych wierzytelności Bank zawrze z instytucją kredytową umowę, która wymaga zatwierdzenia przez Ministra Skarbu. Umowa taka wolna jest od opłat stemplowych.

Minister Skarbu zatwierdza na wniosek Banku koszty związane z przejęciem i administrowaniem wierzytelności.

§ 17. Wpływy osiągnięte ze spłat wierzytelności rolniczych będą stanowiły w Banku odrębny fundusz pod nazwą: „Obsługa obligacyj i kosztów administracji", przeznaczony na terminową spłatę kuponów i umarzanie obligacyj oraz na pokrywanie wydatków wymienionych w paragrafie poprzedzającym.

§ 18. Bank odpowiada za wyemitowane obligacje jedynie do wysokości wpływów na fundusz określony w § 17.

Skarb Państwa będzie pokrywał niedobory i straty powstałe z tytułu przejętych przez Bank wierzytelności rolniczych, po stwierdzeniu niewystarczalności tego funduszu.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 marca 1936 Nr. 21, poz. 172).

248.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 lutego 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o skutkach prawnych konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Na podstawie art. 19 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 10) zarządzam co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia artykuły odnoszą się do dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 10).

§ 2. W przypadkach, gdy z mocy przepisu ustawowego lub z mocy wyroku sądowego przedmiotem świadczenia są obligacje pożyczek państwowych, wymienionych w art. 1, w miejsce tych obligacyj wstępują z mocy prawa obligacje pożyczki konsolidacyjnej w stosunku 100 za 100 wartości imiennej. W przypadkach, gdy obligacje pożyczek państwowych wymienionych w art. 1 są przedmiotem świadczenia z tytułu zobowiązania umownego, skutki prawne konwersji reguluje się według zasad ogólnych obowiązującego prawa.

§ 3. Obligacje pożyczek państwowych, objętych konwersją na pożyczkę konsolidacyjną, oddane w zastaw, winny być na żądanie właściciela tych obligacyj przez zastawnika złożone do konwersji. W stosunku do obligacyj pożyczek państwowych, wymienionych w art. 1, zastawnikowi służy prawo skonwertowania zastawionych obligacyj także bez zgody ich właściciela. Obligacje pożyczki konsolidacyjnej wstępują z mocy prawa w

miejsce dawniejszych obligacyj w stosunku 100 za 100 wartości imiennej, przyczem zmiana ta w niczem nie narusza stosunku prawnego pomiędzy dłużnikiem a wierzycielem, posiadającym zastaw. Przepis ustępu niniejszego stosuje się analogicznie do obligacyj oddanych jako kaucje i wadja.

Obligacje pożyczek wymienionych w art. 1, złożone władzom, urzędom, instytucjom i bankom państwowym jako depozyt, zastaw, kaucja lub wadjum, winny być przez te władze, urzędy, instytucje i banki z urzędu złożone do konwersji. Przepis ten nie dotyczy obligacyj, stanowiących dowód rzeczowy w postępowaniu sądowem, których konwersja może być dokonana jedynie za zgodą władzy, w której posiadaniu się znajdują.

§ 4. Instytucje kredytowe, udzielające pożyczek na zastaw papierów wartościowych (pożyczki lombardowe), obowiązane są na żądanie dłużnika przejąć tytułem spłaty swych wierzytelności zastawione obligacje pożyczek wymienionych w art. 1; przejęcie winno być dokonane za sumę pożyczki udzielonej na zastaw tych obligacyj.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Czesław Michałowski.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 marca 1936 r. Nr. 21, poz. 174).

249.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 marca 1936 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wypuszczeniu państwowej renty złotej.

Na podstawie art. 21 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 10), ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wypuszczeniu państwowej renty złotej.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 marca 1936 r. Nr. 21, poz. 175).

Załącznik do obw. Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1936 r. (poz. 249)

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

o wypuszczeniu państwowej renty złotej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221), postanawiam co następuje:

Art. 1.

Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczania w serjach 4% państwowej renty złotej. Ogólna suma wypuszczonej 4% państwowej renty złotej nie może przekroczyć 200.000.000 złotych w złocie.

Art. 2.

W 4% państwowej rencie złotej mogą być lokowane fundusze instytucyj i osób prawnych prawa publicznego, wskazanych przez Ministra Skarbu.

Art. 3.

4% państwową rentę złotą zabezpiecza się całym ruchomym i nieruchomym majątkiem Państwa.

Art. 4.

Wszystkie inne warunki, a w szczególności: termin i sposób umorzenia, cenę sprzedażną, wysokość odcinków, terminy wypuszczenia poszczególnych seryj 4% państwowej renty złotej, terminy płatności odsetek, warunki dokonywania wpłat należności za obligacje oraz terminy wydawania 4% państwowej renty złotej — ustala Minister Skarbu.

Art. 5.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego poruczą się Ministrowi Skarbu.

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

250.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1936 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc kwiecień 1936 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

251.

WYKŁADNIA ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr. 447: (art. 96, 98 i 101). W myśl art. 129 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) Minister Skarbu może zezwolić zagranicznemu zakładowi ubezpieczeń, nie mającemu zezwolenia na stałą działalność ubezpieczeniową (art. 66 — 68 powołanego rozporządzenia Prez. Rzp.), na zawarcie poszczególnej umowy ubezpieczenia, dotyczącej przedmiotu, znajdującego się w Polsce, lub z osobą, mającą mieszkanie lub siedzibę w Polsce. W przypadku takim nie stosuje się art. 101 u. o. s., lecz stosuje się analogicznie art. 96 oraz 98 pkt. 1 u. o. s., jednak tylko w razie spełnienia przez ubezpieczającego warunków, wynikających z następującej procedury:

Ubezpieczający złoży Ministerstwu Skarbu (Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń) deklarację, ułożoną według jednego z następujących dwóch schematów:

Schemat I: „Podpisany NN" (imię i nazwisko lub firma ubezpieczającego) „zawarł" (bądź „zamierza zawrzeć") z . . . ." (firma i siedziba zagranicznego zakładu ubezpieczeń) „umowę ubezpieczenia . . . . ." (wymienienie przedmiotu i rodzaju ubezpieczenia). „W związku z tem zobowiązuję się wobec Skarbu Rzeczypospolitej Polskiej do uiszczenia opłat stemplowych według zasad, podanych w art. 96 i 99 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z r. 1935 Nr. 64, poz. 404), a mianowicie w wysokości 2% od składek ubezpieczeniowych oraz w wysokości 1% od wypłat, dokonywanych przez zakład ubezpieczeń— jednych i drugich wraz z dodatkiem 10%-wym. Powyższe należności zobowiązuję się uiścić w Urzędzie Opłat Stemplowych w . . . ." (bądź „w Urzędzie Skarbowym w . . . .") „w ciągu miesiąca po terminie płatności każdej składki oraz (w razie zajścia wypadku, przewidzianego umową) w ciągu miesiąca po otrzymaniu świadczenia od zakładu ubezpieczeń.

Nadto zobowiązuję się złożyć wymienionemu Urzędowi Opłat Stemplowych (Urzędowi Skarbowemu) w ciągu tygodnia od dnia dzisiejszego" (bądź „w ciągu tygodnia po otrzymaniu polisy" — jeśli ubezpieczający jeszcze polisy nie otrzymał) odpis polisy bądź uwierzytelniony urzędownie, bądź zaopatrzony przeze mnie w zaświadczenie zgodności z oryginałem; jeżeliby polisa została sporządzona w języku obcym, lecz nie w języku angielskim, francuskim lub niemieckim, zobowiązuję się złożyć nadto tłumaczenie na język polski albo angielski, francuski lub niemiecki, bądź uwierzytelnione przez upoważnionego tłumacza, bądź zaopatrzone przeze mnie w zaświadczenie zgodności z oryginałem".

Schemat II. „Podpisany NN" (imię i nazwisko lub firma ubezpieczającego) „zamierza zawierać z . . . . . ." (firma i siedziba zagranicznego zakładu ubezpieczeń) „umowy ubezpieczenia . . . ." (wymienienie przedmiotów i rodzaju ubezpieczenia). „W związku z tem zobowiązuję się wobec Skarbu Rzeczypospolitej Polskiej do uiszczenia opłat stemplowych według zasad, podanych w art. 96 i 99 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z r. 1935 Nr. 64, poz. 404), a mianowicie w wysokości 2% od składek ubezpieczeniowych oraz w wysokości 1% od wypłat, dokonanych przez zakład ubezpieczeń — jednych i drugich wraz z dodatkiem 10%. Powyższe należności zobowiązuję się uiścić w Urzędzie Opłat Stemplowych w . . . . . ." (bądź „w Urzędzie Skarbowym w . . . .") „w pierwszych 10 dniach każdego miesiąca co do składek ubezpieczeniowych, które były płatne w miesiącu ubiegłym oraz co do świadczeń, otrzymanych od zakładu ubezpieczeń w miesiącu ubiegłym. Jednocześnie z uiszczeniem złożę wykaz, wymieniający daty i numery wszystkich polis, na mocy których stały się płatne składki w ubiegłym miesiącu, bądź zostały wypłacone w ubiegłym miesiącu świadczenia przez zakład ubezpieczeń oraz co do każdej umowy ubezpieczenia kwotę składki bądź sumę świadczenia zakładu ubezpieczeń i należną opłatę stemplową".

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) bądź działający z jego ramienia Komisarz Ubezpieczeniowy w Gdyni rozstrzyga, czy ma być złożona deklaracja według schematu I czy według schematu II.

Deklaracja ułożona według schematu I lub II podlega w myśl art. 117 u. o. s. opłacie w wysokości 5 zł.

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń), udzielając zezwolenia, przewidzianego w powołanym na wstępie art. 129 oznajmi ubezpieczającemu, że w razie ścisłego dotrzymania zobowiązań, wymienionych w deklaracji, władza skarbowa uzna, że należność z tytułu opłaty stemplowej została całkowicie uregulowana przez uiszczenie opłat według stawki w wysokości 2% od składek i 1% od wypłat, dokonanych przez zakład ubezpieczeń; natomiast w razie niedotrzymania któregokolwiek ze zobowiązań, wymienionych w deklaracji, władza skarbowa wymierzy opłatę stemplową w wysokości, przewidzianej w art. 101 u. o. s. wraz z podwyżką stemplową.

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) — bądź działający z ramienia Ministerstwa Skarbu Komisarz Ubezpieczeniowy w Gdyni — prześle deklarację, wyżej określoną, urzędowi skarbowemu, w któ-

rego okręgu ubezpieczający ma mieszkanie lub siedzibę z powołaniem się na niniejszą wykładnię. Urząd skarbowy ma ewidencję spraw, o których mowa, ułożyć stosownie do treści polisy, a mianowicie stosownie do tego, czy chodzi o ubezpieczenie krótkotrwałe (jakiemi są przeważnie ubezpieczenia transportowe), czy o ubezpieczenie długotrwałe; ubezpieczenia, wiążące się z deklaracją według schematu II, należy uważać za długotrwałe. Przy krótkotrwałych należy załatwić akt dopiero po upływie okresu, na który umowa ubezpieczenia została zawarta; przy długotrwałych należy zapisać sprawę do R. U. B. I.

Powyższe zasady nie mają zastosowania do umów ubezpieczenia, zawieranych z zagranicznemi zakładami ubezpieczeń za pośrednictwem maklerów ubezpieczeniowych, mających siedzibę w Polsce. W tych bowiem wypadkach do uiszczania opłat stemplowych według zasad art. 96, 99 i 100 u. o. s. zobowiązuje się makler, a procedurę określa szczegółowo Ministerstwo Skarbu w każdym przypadku konkretnym. (L. D. V. 45512/5/36).

252.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 marca 1936 r.

L. D. I. 70938/2/35

w sprawie realizacji niskopróbnych wyrobów ze złota, pochodzących z konfiskat na rzecz Skarbu Państwa.

Do

Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

Na zapytanie jednej z Dyrekcji jak należy postępować z prawomocnie skonfiskowanemi na rzecz Skarbu Państwa wyrobami ze złota, niedopuszczonemi do obrotu w kraju ze względu na ich niską próbę (np. pierścienie złote sześcio-karatowe, t. j. zawierające 25% złota), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wyroby takie należy przesyłać w celu sprzedaży do Oddziału Głównego Banku Polskiego z równoczesnem podaniem sposobu zarachowania należności, przypadającej za zawarte w tych wyrobach złoto.

Zaznacza się, że prowincjonalne Oddziały Banku Polskiego skupu złota w przedmiotach nie dokonywują.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

253.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 marca 1936 r.

L. D. I. 56934/2/35

w sprawie postępowania ze spirytusem oraz artykułami zawierającemi spirytus lub wyrobionemi przy użyciu spirytusu, skonfiskowanemi w postępowaniu karnem skarbowem.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych oraz Urzędów Celnych.

W celu uregulowania postępowania ze spirytusem oraz artykułami, zawierającemi lub wyrobionemi przy użyciu spirytusu, które skonfiskowano w postępowaniu karnem skarbowem — Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

I. Spirytus i wyroby Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Skonfiskowany spirytus luzem w stanie czystym lub skażonym oraz skonfiskowane wyroby Państwowego Monopolu Spirytusowego mogą być albo komisyjnie zniszczone na podstawie decyzji władzy skarbowej I instancji, albo przekazane najbliższej wytwórni P. M. S.

Władza skarbowa I instancji zarządzi zniszczenie skonfiskowanego towaru w wypadkach, gdy może sama ocenić nieprzydatność towaru lub nieopłacalność przewozu zarówno ze względu na ilość, jak i na jakość towaru (drobna ilość, duża ilość, ale niska moc, duży stopień zanieczyszczeń i t. p.).

Jeżeli skonfiskowany towar ma być przekazany Państwowemu Monopolowi Spirytusowemu władza skarbowa I instancji powinna, przed wysłaniem skonfiskowanego towaru, dostarczyć Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego szczegółowych informacyj o danej przesyłce, a więc: czy spirytus jest w stanie czystym lub skażonym, podać jego moc, ilość, w jakiem naczyniu (opakowaniu) towar będzie przesłany i z jakiej stacji kolejowej, oraz — o ile przesyłka ma być przewożona także drogą kołową — przybliżony koszt tego przewozu. Po otrzymaniu kwoty potrzebnej na opłacenie przewozu przesyłka powinna być wysłaną pod adresem wskazanym przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego.

O ile Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego, ze względu na jakość towaru, lub na nieopłacalność przewozu nie reflektowałaby na odbiór danego towaru — podlega on zniszczeniu.

W przypadku konfiskaty spirytusu na cele domowo-lecznicze, denaturatu i wódek czystych, jeżeli przedmioty te odpowiadają obowiązującym przepisom (naczynia z nieuszkodzonemi zamknięciami i etykietami, o przepisanej pojemności, mocy i t. p.) — mogą być one sprzedawane bezpośrednio detalicznym zakładom sprzedaży napojów alkoholowych według cen detalicznych wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego odpowiedniej mocy i pojemności, zmniejszonych o 150% rabatu, przysługującego detalicznym sprzedawcom tych wyrobów.

II. Inne artykuły, zawierające spirytus lub wyrobione ze spirytusu.

Artykuły, zawierające spirytus lub wyrobione ze spirytusu (esencja, destylaty, wódki gatunkowe, politury, lakiery, ocet art. kosmetyczno-perfumeryjne i t. d.) — należy sprzedawać z licytacji, na miejscu zakładom przemysłowym lub handlowym, uprawnionym do wyrobu lub sprzedaży danego artykułu.

O ile towar, ze względu na obowiązujące przepisy, nie może być dopuszczony do obrotu handlowego w tym stanie, w jakim został skonfiskowany — może być on sprzedany wyłącznie zakładom przemysłowym do dalszego przerobu.

Licytację należy rozpoczynać od zmniejszonej o 50% ceny rynkowej danego artykułu; cena wywoławcza powinna jednak pokrywać koszt spirytusu, zawartego lub użytego do wyrobu danego artykułu, obliczony po cenie spirytusu, obowiązującej w dniu licytacji, oraz koszt licytacji.

Gdyby towar skonfiskowany znajdował się w stanie nienadającym się do sprzedaży lub licytacja nie dała wyników — podlega on zniszczeniu.

III. Eter.

Skonfiskowany eter, jako należący do substancyj odurzających, winien być przekazywany wojewódzkim lub powiatowym władzom administracji ogólnej (Wydziałom Zdrowia lub lekarzom powiatowym) wraz z odpisem protokółu karnego.

IV. Postanowienia ogólne.

1) Wysyłanie towaru oraz jego sprzedaż należy przeprowadzać w pewnych okresach czasu zależnie od nagromadzonych zapasów. W razie potrzeby należy się zwracać do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego o dostarczenie beczek potrzebnych do magazynowania zapasów.

2) Kwoty, uzyskane z konfiskat, po potrąceniu kosztów przesyłki, powinny być przelewane na dział V § 18 budżetu Ministerstwa Skarbu. Szacunek spirytusu, przejętego przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, należy ustalać w sposób następujący:

a) spirytus surowy, uznany przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego za nadający się do celów konsumcyjnych — po cenie zakupu spirytusu surowego do celów konsumcyjnych, jaką Państwowy Monopol Spirytusowy płacił w okresie poprzedniego roku obrachunkowego, zaś rektyfikat I gatunku — po tej samej cenie zwiększonej o 10%;

b) wszelki inny spirytus — po cenie sprzedażnej skażonej surówki do celów napędowych, zmniejszonej o 25%.

3) Niszczenie towaru winno odbywać się w obecności conajmniej 2-ch urzędników, którzy z tej czynności sporządzają odpowiedni protokół.

Zarządzenie niniejsze dotyczy artykułów skonfiskowanych prawomocnie. Do czasu uprawomocnienia się orzeczenia o konfiskacie omawiane artykuły należy odpowiednio przechowywać, z wyjątkiem spirytusu i eteru niewątpliwie zagranicznego pochodzenia, które to artykuły mogą być likwidowane w sposób podany wyżej — nie wyczekując na uprawomocnienie się orzeczenia o konfiskacie, lecz po uprzedniem pobraniu próbek dla celów postępowania karnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

254.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 lutego 1936 r.

L. D. IV. 727/2/36

w sprawie wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z okólnikiem z dnia 19 czerwca 1935 r. L. D. IV. 4825/2/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 19, poz. 441 z 1935 r.) w sprawie wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu, Ministerstwo Skarbu podaje w załączniku Nr. 1 uzupełniający wykaz środków leczniczych, które w myśl postanowień § 24 dz. III p. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z 1934 r.) mogą być sprowadzane z zagranicy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Jednocześnie skreśla się z wykazu do okólnika z dnia 19 czerwca 1935 r. L. D. IV. 4825/2/35

środki lecznicze, wyszczególnione niżej w załączniku Nr. 2.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 marca 1936 r. Nr. 69, poz. 140).

Załącznik Nr. 1 do okólnika L. D. IV. 727/2/36.

UZUPEŁNIAJĄCY WYKAZ

środków leczniczych dozwolonych do przywozu na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Adrenalinum sol. (amp.) — Fabr. Chem. Gedeon Richter w Budapeszcie, poz. tar. celnej 384 i uwaga,

† **Anticoman** (tabl.) — Anticoman A. G. w Zurychu, Nr. reg. 1784, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Antithyreoidin Moebius słabe (tabl.)—E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 306, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

Antithyreoidin Moebius (amp.) — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 307, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Antithyreoidin Moebius silne (tabl.)—E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 308, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

Antithyreoidin Moebius (płyn) — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 309, poz. taryfy celnej 384,

Benson's Plaster — Seabury i J. Johnson w Nowym Jorku, Nr. reg. 872, poz. taryfy celnej 387 p. odpow.,

Benzo - Folliculin crist. Dr. Roussel (amp.) — Laborat. Franc. de Chimioterapie Paryż, Nr. reg. 305, poz. tar. celn. 384 i uwaga,

† **Calcibronat** (tabl.) — Fabr. Chem. Sandoz w Bazylei, Nr. reg. 1768, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Calcibronat** (amp.) — Fabr. Chem. Sandoz w Bazylei, Nr. reg. 1769, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Calcibronat** (ziarenka) — Fabr. Chem. Sandoz w Bazylei, Nr. reg. 1770, poz. taryfy celnej 384,

† **Cerinil** (amp.) — Laboratoire Cerioma w Paryżu, Nr. reg. 1353, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Choleval Bolus** — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 436, poz. tar. celn. 384.

Collemplastrum zinci oxydati — Gimborn i Ziflerer w Wiedniu, poz. taryfy celnej 387 p. odpow.

Corpora Lutea (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Corpora Lutea Desiccated** (tabl.)—Parke, Davis et Cie w Londynie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Decholin** (amp.) — I. D. Riedel E. de Haën A. G. w Berlinie, Nr. reg. 1781, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Decholin** (tabl.) — I. D. Riedel E. de Haën A. G. w Berlinie, Nr. reg. 1781, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Digifoline** (płyn w amp.)—T-wo Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei, Nr. reg. 460, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Digifoline** (tabletki) — T-wo Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei, Nr. reg. 461, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Digilanid** (amp.) — Fabr. Chem. Sandoz w Bazylei, Nr. reg. 1776, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Dijodyl** (kapsułki) — I. D. Riedel w Berlinie, poz. taryfy celnej 375 i uwaga po pozycji 384,

† **Doryl** (tabl.) — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 1750, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Doryl** (amp.) — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 1751, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Ektebin** (maść) — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 451, poz. taryfy celnej 384,

Eldoform (tabl.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 722, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Eupaverin** (amp.) — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 1757, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Eupaverin** (tabl.) —E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 1758, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Evipan** (tabl.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 1743, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Extr. acido — aq. partis posterioris gl. pituitariae (amp.) — patrz Pituitrin, Extractum anti-Thyreoidalis sanguis tabl. (zn. sł. Tyronorman) — Saska wytwórnia Surowic, Drezno, Nr. reg. 301/Org., poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extr. aq. Gl. Suprarenalis et Pituitariae** (płyn w amp.), patrz Asthmolysin.

Extr. aq. ex Ovario amp. (Zn. sł. Agomensin) T-wo Przem. Chem. w Bazylei, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Extr. benzeno-alcohol ex Ovario amp. (zn. sł. Sistomensin) — T-wo Przem. Chem. w Bazylei, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

† **Extractum Corporis Lutei** (płyn w amp.) — Fabr. Chem. Gedeon Richter w Budapeszcie, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

† **Extr. Corticis suprarenalis** (amp.) — N. V. Organon w Oss, Nr. reg. 286/Org. pos. taryfy celnej 384 i uwaga,

Extr. Fellis (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie. poz. tar. celn. 384 i uwaga,

Extr. folliculi Graafi amp. (zn. sł. Hormovarin) — patrz Hormovarin,

Extr. Gland. Parathyreoideae (amp.) — Fabr. Chem. Gedeon Richter w Budapeszcie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Extr. Gland. Pituitariae p. post. amp. (zn. sł. Pituglandol) — patrz Pituglandol,

Extr. Gl. Pituitariae poster. (amp.) — B. Wellcome i S-ka w Londynie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Extr. Gl. Pituitariae p. post. amp. — (zn. sł. Hypophysin), patrz Hypophysin,
Extr. Gl. Pituitariae p. post. amp. (zn. sł. Pitressin), patrz Pitressin,
Extr. Gl. Pituitariae p. post, occitoccic amp. (zn. sł. Pitocin) — patrz Pitocin,
Extr. Hepatis (amp.) — N. V. Organon w Oss, poz. tar. celn. 384 i uwaga,
Extr. Hepatis forte (amp.) — N. V. Organon w Oss, pos. tar. celn. 384 i uwaga,
† **Extractum Ovarii** (amp.) — F. Hoffmann La Roche w Bazylei, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Extr. Ovarii tot. (amp.) — Parke, Davis et Cie w Londynie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Extr. Pancreatis exinsulinarum amp. (zn. sł. Angioxyl Dr. Roussel'a) — Laboratoires de Proxitases w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Folliculin crist. Dr. Rousssel amp. (zn. sł. Gynoestril) — Laborat. Franc. de Chimioterapie, Paryż, poz. tar. celn. 384 i uwaga,
Folliculin crist. Dr. Roussel (płyn) — Laborat. Franc. de Chimioterapie, Paryż, Nr. reg. 303, poz. tar. celn. 384,
Folliculin crist. Dr. Roussel tabl. (zn. sł. Gynoestril) Laborat. Franc. de Chimioterapie Paryż, Nr. reg. 304, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Folliculin amp. à 100 i 1,000 j. m. (zn. sł. Menformon) — N. V. Organon w Oss, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Folliculin płyn (zn. sł. Menformon) — N. V. Organon w Oss., poz. taryfy celnej 384,
Folliculin amp. à 10,000 j. m. (zn. sł. Menformon) — N. V. Organon w Oss., poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Folliculin draż. à 100 j. m. (zn. sł. Menformon) — N. V. Organon w Oss, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Folliculin draż. à 3,000 i 10,000 j. m. (zn. sł. Menformon) — N. V. Organon w Oss, poz. poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
†† **Geneserine** (granulki) — „Amido" A. Beaugonin w Paryżu, Nr. reg. 965, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Gland. Prostatae (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Grand. testiculorum (tabl.) — Parke, Davis et Cie w Londynie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Gland. testiculorum (tabl.) — Parke, Davis et Cie w Londynie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Gland Thyreoideae (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Glanducorpin (amp.) — patrz Luteolipoid,
† **Helminal** (ziarenka) — E. Merck w Damsztadzie, Nr. reg. 1752, poz. taryfy celnej 384,
Hepar (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. tar. celn. 384 i uwaga,
Hormonum Corporis Lutei (amp.) — N. V. Organon w Oss, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Hormonum gonadotropum (zn. sł. Pregnyl) — patrz Pregnyl,
Hormonum gonadotropum amp. 100, 500 i 1000 j. m., patrz Pregnyl,
Hormonum Masc. amp. (zn. sł. Hombreol) — patrz Hombreol,
† **Hypophysin** (płyn w amp.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 9/Org., poz. taryfy celn. 384 i uwaga,
Hypophysis gl. (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Larostidin (amp.)—Hoffmann La Roche w Bazylei, Nr. reg. 1775, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Lien (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. tar. celn. 384 i uwaga,
Mammae gl. (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Medulla oblongala (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
† **Mesothorium Buisson Concentration** B (płyn w amp.) — Etablissements, Albert Buisson w Paryżu, Nr. reg. 936, poz. tar. celnej 384 i uwaga,
Mucosa Intestinalis (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Mucosa gastrica (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
† **Muthanol** (płyn w amp.) — G. Ferme w Paryżu, Nr. reg. 844, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
† **Neohexal** (tabl.) — Fabr. Chem. I. D. Riedel w Berlinie, Nr. reg. 832, poz. taryfy celnej 370 i uwaga po poz. 384,
† **Neotropin** (drażetki) — Schering-Kahlbaum A. G. w Berlinie, Nr. reg. 1773, poz. tar. celnej 384 i uwaga,
† **Nirvanol** (tabl.) — Fabr. Chem. v. Heyden w Radebeul, Nr. reg. 874, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
† **Novatropin** (tabl.) — Fabr. Chem. „Chinoin" w Ujpest, Nr. reg. 1598, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
†† **Novocain-Suprarenin** (tabl.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 679, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
† **Orasthin** (amp.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 294 i 295/Org., poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Ovaria (drażetki) —N. V. Organon w Oss, poz. taryfy celnej 384 i ew. uwaga,
Ovaria (tabl.) — B. Wellcome et Cie w Londynie, poz. tar. celnej 384 i uwaga,
Ovaria (tabl.) — Parke, Davis et Cie w Londynie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,
Pancreas (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Panflavin Pastillen — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 796, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Per-Abrodil** (amp.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 1779, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Phanodorm** (tabl.) — E. Merck w Darmsztadzie i I. G. Farbenindustrie w Leverkusen, Nr. reg. 1756, poz. taryfy celnej 362 i uwaga po poz. 384,

†† **Pilules Antidiabetiques** du Dr. Sejournet — M. Leprince w Paryżu, Nr. reg. 390, poz. tar. celnej 384 i uwaga,

Placenta (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Prominal** (tabl.) E. Merck w Darmsztadzie i I. G. Farbenindustrie w Leverkusen, Nr. reg. 1778, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

Pulvis gastricus tabl. (zn. sł. Ventraemon) — patrz Ventraemon,

Pulvis gastricus proszek (zn. sł. Ventraemon)— patrz Ventraemon,

Pulvis lienis (proszek) — N. V. Organon w Oss, poz. tar. celnej 384,

Renes gl. (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. tar, celn. 384 i uwaga,

Rezyl (amp.) — T-wo Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei, Nr. reg. 1791 — poz. tar. celn. 384 i uwaga,

Rheantine (pastylki) — Laboratoires Lumière w Ljonie, Nr. reg. 1044, poz. tar. cel. 391 p. 2,

Suprarenalis gl. (tabletki) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Tabulettae Gland. Parathyreoideae** — Fabr. Chem. Gedeon Richter w Budapeszcie, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

Tamar Indien Grillon (czekoladki) — Societé Tamar Indien Grillon w Paryżu, Nr. reg. 930, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

Testiculi gl. (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Thymuitrin (amp.) — Fabr. Chem. Gedeon Richter w Budapeszcie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Thymus gl. (tabl.) — Laboratoires Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Todorit** (płyn) — „Chinoin" w Ujpest—Nr. reg. 1787, poz. taryfy celnej 384,

Tricalcine comprimée — Laboratoires des produits „Scientia" w Paryżu, Nr. reg. 176, poz. taryfy cel. 384 i uwaga,

† **Tricalcine fluorée** (cachets) — Laboratoires des produits „Scientia" w Paryżu, Nr. reg. 171 — poz. tar. cel. 384 i uwaga,

†† **Tutocain** — tabletki T. II. — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 888, poz. tar. celn. 490 p. 2 i uwaga po poz. 384,

† **Uroselectan B.** (amp.) — Schering - Kahlbaum w Berlinie, Nr. reg. 1742, poz. tar. celnej 384 i uwaga,

† **Verodigen** (granulki) — C. F. Boehringer u. Soehne w Mannheim — Valdhof, Nr. reg. 1745, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

†† **Vesicatoires d'Albespeyres** — Fumouze et Cie w Paryżu, Nr. reg. 481, poz. taryfy celnej 387 p. odpow.,

Vichy Etat sels pour bains — Cie Fermière des Etablissements Thermal de Vichy w Paryżu, Nr. reg. 258, poz. taryfy celnej 382 p. 1,

Vichy Etat sels pour boisson — Cie Fermière des Etablissements Thermal de Vichy w Paryżu, Nr. reg. 259, poz. taryfy celnej 382 p. 1,

† **Yatren — Casein** mocny (płyn w amp.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 829, poz. tar. celn. 384 i uwaga,

† **Yatren** (puder) — I. G. Farbenindustrie, A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 825, poz. taryfy celnej 384,

Załącznik Nr. 2 do okólnika L. D. IV. 727/2/36.

W Y K A Z
środków leczniczych, skreślonych z załącznika (wykazu) do okólnika z dnia 19 czerwca 1935 roku L. D. IV. 4825/2/35.

†† **Adrenalinum solutum** — T-wo Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei, poz. taryfy celnej 384,

† **Ant-Hypophyse** (amp.)—Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Aspirin (tabletki) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 344 — poz. taryfy celn. 361 p. 1 i uwaga po p. 384,

Bensonis Plaster — Seabury i J. Johnson w Nowym Yorku, Nr. reg. 872, poz. taryfy celnej 387 p. odpow.,

† **Cerinil (ampułki)** — Laboratoire Ceriome w Paryżu, Nr. reg. 1353, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Choleval Bolus** — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 436, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Collemplastrum Cinci oxydaci — Gimborn i Ziflerer w Wiedniu, poz. taryfy celnej 387 p. odpow.,

† **Corpora Lutea Desiccated** (tabletki) — Parke, Davis et Cie w Londynie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Digifoline** (płyn w amp.)—T-wo Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei, Nr. reg. 460, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Digifoline** (tabletki)—T-wo Przem. Chem. „Ciba" w Bazylei, Nr. reg. 461, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Dijodyl** (kapsułki) — I. D. Riedel w Berlinie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Ektobin** (maść) — E. Merck w Darmsztadzie, Nr. reg. 451, poz. taryfy celnej 384,

Eldoform (tabletki) — I. G. Farbenindustrie A. G. Leverkusen, Nr. reg. 722, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Evipan (tabletki) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 1742, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Corporis Lutei** (płyn w amp.) — Fabr. Chem. Gedeon Richter w Budapeszcie, poz. tar. celn. 384 i uwaga,

† **Extractum Corporis Lutei Aquos.** (tabl.)—Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Corporis Lutei aether** (tabl.)—Fabr, Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Corporis Lutei** aquos. pro inj. (amp.) — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Corporis Lutei** oleos pro inj. (amp.) — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Corporis Lutei** (drażetki) — E. Hoffmann La Roche w Bazylei, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Corporis Lutei** (ampułki) — E. Hoffmann La Roche w Bazylei, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait de corps jaune (tabletki)** — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait de corps jaune** (ampułki) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Extrait Gastrique (tabletki) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Hepatique** (amp.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Hepatique** (tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Hypophysis aquos pars anterior pro inj.** (amp.) — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Hypophysis Cerebri pars posterior** (amp.) — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Mammaire** (amp.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Mammaire** (tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait de Moelle Osseuse** (amp. i tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Orchitique** (tabl., amp.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Ovarien** (amp.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. 384 i uwaga,

† **Extrait Ovarien (tabl.)** — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Ovarii aquos steril. pro inj.** (amp.)— Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. tar. celn. 384 i uwaga,

† **Extractum ovarii** (amp.)—F. Hoffmann La Roche w Bazylei, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Pancreatique** (tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Prostatique** (amp.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Prostatique** (tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Renal** (amp. i tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Splenique** (amp.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Splenique** (tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Surrenal** (amp.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Surrenal** (tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Testis** (amp.) — F. Hoffmann La Roche w Bazylei, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Testis aquos. pro inj.** (amp.)— Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. tar. celn. 384 i uwaga,

† **Extractum Testis** (drażetki)—F. Hoffmann La Roche w Bazylei, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Testiculorum aquosum** — Dymitr Kaleniczenko w Paryżu, poz. taryfy celnej 384,

† **Extrait Thymique** (amp.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extrait Thymique** (tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Extractum Thyreoideae aquos. pro inj.** (amp.)— Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Extrait Thyreoidine (tabl.) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Folliculine** (ampułki) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

†† **Geneserine** (granulki) — „Amido" A. Beaugonin w Paryżu, Nr. reg. 965, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Hypophysen Extrakt** (amp.) — Schering-Kahlbaum A. G. w Berlinie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Hypophysin** (płyn w amp.)—I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Iloglandol** (ampułki)—F. Hoffmann La Roche w Bazylei, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Insuline Gamma** (amp.) — N. V. Ned. Therma-Chemische Fabricken w Amsterdamie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Insulin Medix** (amp.) — Det Danske Medicinal eg Kemikalja Compagni w Kopenhadze, poz. tar. celn. 384 i uwaga,

† **Mesothorium Buisson Concentration B.** (płyn w amp.) — Etablissements Albert Buisson w Paryżu, Nr. reg. 936, poz. taryfy celnej 384 b i uwaga,

† **Muthanol** (płyn w amp.) — G. Ferme w Paryżu, Nr. reg. 844, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Neohexal** (tabl.) — Fabr. Chem. I. D. Riedel w Berlinie, Nr. reg. 832, poz. tar. celn. 370 i uwaga po poz. 384,

† **Neo-Hormonal** (Extractum Lienis) (płyn do wstrzykiwań dożylnych) — Schering - Kahlbaum A. G. w Berlinie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Neo-Hormonal** (Extractum Lienis) (płyn do wstrzykiwań międzymięśniowych, Schering-Kahlbaum A. G. w Berlinie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Novatropin** (tabletki) — Fabr. Chem. „Chinoin" w Ujpest, Nr. reg. 1598, poz. tar. celn. 374 p. 1 i uwaga po poz. 384,

†† **Novocain-Suprarenin** (tabl.) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 679, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

† **Opozones à base de ganglions** — Laboratoire Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Opozones à base de tissu** — Laboratoire Lumière w Ljonie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Panflawin Pastillen — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 796, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

†† **Pilules Antidiabetiques** du Dr. Sejournet M. Leprince w Paryżu, Nr. reg. 390, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Post-Hypophyse** (ampułki) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Reargon** (proszek) — „Norgine" w Ujściu n/Łabą, Nr. reg. 788, poz. taryfy celnej 328 p. 3,

† **Rheantine** (pastylki) — Lumière w Ljonie, Nr. reg. 1044, poz. taryfy celnej 391 p. 2 i uwaga po poz. 384,

† **Syncrines** (tabletki) — Laboratoire E. Choay w Paryżu, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Tabulae Corporis Lutei** — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Tabulae Hypophysis pars anterior** — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Tabulae Ovarii** sicc. — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Tabulae Testis** sicc. — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Tabulae Thymi** sicc. — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Tabulae Thyreoideae** sicc — Fabr. Chem. Dr. R. Heisler w Chrast, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Tabulettae Gland Parathyreoideae** — Fabr. Chem. Gedeon Richter w Budapeszcie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Tamar Indien Grillon (czekoladki) — Société Tamar Indien Grillon w Paryżu, Nr. reg. 930, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Thyreoidectin** (proszek w kapsułkach) — Parke, Davis et Cie w Londynie, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

Transpiral (tabletki) — Fabryka preparatów chem. farm. „Artur Löw" w Wiedniu, Nr. reg. 852, 384 i uwaga,

Tricalcine comprisée — Laboratoires des produits „Scientia" w Paryżu, Nr. reg. 176, poz. taryfy celn. 384 i uwaga,

† **Tricalcine fluoree** (cachets) — Laboratoires des produits „Scientia" w Paryżu, Nr. reg. 171, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

†† **Tutocain** — tabletki T. II. — I. G. Farbenindustrie A. G. Leverkusen, Nr. reg. 888, poz. taryfy celnej 490 p. 2 i uwaga po poz. 384,

†† **Vesicatoires d'Albespeyres** — Fumoure et Cie w Paryżu, Nr. reg. 481, poz. taryfy celnej 387 p. odpow.,

Vichy Etat sels pour bains — Cie Fermière des Etablissements Thermal de Vichy w Paryżu, Nr. reg. 258, poz. taryfy celnej 382 p. 1,

Vichy Etat sels pour boisson — Cie Fermière des Etablissements Thermal de Vichy w Paryżu, Nr. reg. 258, poz. taryfy celnej 382 p. 1,

† **Yatren — Casein** mocny (płyn w ampułkach)— I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 828, poz. taryfy celnej 384 i uwaga,

† **Yatren** (puder) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen, Nr. reg. 825, poz. taryfy celnej 384.

255.

OKÓLNIK T. 46 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 marca 1936 r.

L. D. IV. 5464/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1172, 1159, 1032 t. c.).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Bransoletkowe zegarki, posiadające dodatkową dużą strzałkę sekundową dla obliczania ułamków minuty, t. zw. zegarki-stopery, należy przydzielać do poz. 1172 p. odp. taryfy celnej, ponieważ dodatek wspomnianej dużej strzałki sekundowej nie zmienia zasadniczego charakteru towaru, jako zegarka.

2) Automaty do gry zręcznościowej o wadze sztuki około 200 kg z wewnętrznem urządzeniem analogicznem do urządzenia wag osobowych z automatem do wyrzucania kartek należy clić według poz. 1159 p. 1 lit. „d" taryfy celnej.

3) Sprężyny stalowe chociażby z przymocowaną blaszką pelotową do wyrobu pasów rupturowych podlegają ocleniu według poz. 1032 p. 4 lit. „a" t. c.

Sprzeczne z niniejszem wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 20 marca 1936 r. Nr. 67, poz. 137).

256.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 marca 1936 r.

L. D. IV. 5658/2/36

w sprawie sposobu obliczania podatku od oleju mineralnego, zawartego w wyrobach przywożonych z zagranicy.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 252 z r. 1928) ustanawia podatek od olejów mineralnych, a to zarówno pochodzenia krajowego, jak i zagranicznego.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 862 z r. 1928) w § 6 przewiduje pobieranie podatku od wyrobów, zawierających olej mineralny, przy przywozie z zagranicy (lub z W. M. Gdańska), a mianowicie w stosunku do rzeczywistej zawartości oleju na podstawie wyniku analizy.

Podług § 20 instrukcji z dnia 24 listopada 1928 r. (Dz. Urzędowy Min. Skarbu Nr. 35, poz. 398 z r. 1928) od przywożonych z zagranicy (lub z W. M. Gdańska) wyrobów zawierających olej mineralny (np. lakiery) oblicza i pobiera się podatek na zasadzie zaświadczeń analitycznych miejsca pochodzenia przesyłki, z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania stosownie do wyniku urzędowej analizy. W tych wypadkach władza skarbowa, dokonywująca odprawy odnośnych wyrobów, ma pobierać od czasu do czasu próbki tych wyrobów celem zbadania ich w laboratorjum.

W związku z powyższemi postanowieniami, urzędy celne powinny wymagać przedstawienia przy odprawie celnej niżej wskazanych wyrobów, zawierających olej mineralny, zagranicznych zaświadczeń analitycznych:

wosk karnauba bielony — poz. 203 p. 1 taryfy celnej,

lakiery na olejach mineralnych — poz. 423 p. 3 taryfy celnej.

Wzmiankowane zaświadczenia analityczne powinny być wystawiane przez zagraniczne Izby Przemysłowo-Handlowe lub inne instytucje o charakterze publicznym.

W powyższych wypadkach urzędy celne, dokonywujące odprawy odnośnych wyrobów, będą pobierały od czasu do czasu próbki tych wyrobów celem zbadania ich w laboratorjum Urzędu Celnego, względnie innych władz skarbowych, lub celem przesłania do zbadania do Ministerstwa Skarbu, Departament Ceł.

W przypadku nieprzedstawienia przez stronę zaświadczenia analitycznego, wyrób, zawierający olej mineralny, nie może być oclony i wydany do wolnego obrotu, dopóki Urząd celny nie uzyska wyniku analizy w sposób wyżej wskazany, chyba, że strona wyrazi zgodę na zapłacenie podatku w wysokości, określonej w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r., przyjmując 100 kg wyrobu za 100 kg odnośnego oleju mineralnego, wskazanego w art. 2 powyższego rozporządzenia.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie 30-go dnia po ogłoszeniu go w „Monitorze Polskim".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 24 marca 1936 r. Nr. 70, poz. 141).

257.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 marca 1936 r.

L. D. IV. 6004/2/36

w sprawie badania środków skażających w laboratorjach Urzędów Celnych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1935 r. o odprawie celnej tłuszczów i

olejów skażonych oraz tłuszczu kostnego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 421) postanawia w § 4 ust. 2, że środki skażające przed użyciem powinny być zbadane w państwowej lub samorządowej pracowni chemicznej, albo też w pracowni eksperta-chemika celem ustalenia, czy środek ten jest środkiem skażającym przewidzianym w § 5 powołanego wyżej rozporządzenia.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że laboratorja chemiczne Urzędów Celnych mogą przeprowadzać badania środków skażających, jednak pod warunkiem uzyskania na to w każdym poszczególnym wypadku zgody Naczelnika odnośnego Urzędu Celnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 21 marca 1936 r. Nr. 68, poz. 139).

258.

OKÓLNIK T. 47 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 marca 1936 r.

L. D. IV. 6286/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1131 i 1107).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Ponieważ poz. 1131 taryfy celnej, wymieniająca sprzęt elektroinstalacyjny, nie stawia ograniczeń co do wielkości, przeznaczenia i mocy, na jaką sprzęt ten został zbudowany, przeto wszelkie wyłączniki i przełączniki — pokrętne, również z odejmowanym kluczem (pokrętką) należy clić według tej pozycji.

Wszelkie inne wyłączniki i przełączniki elektryczne, jak np.: przyciskowe (za wyjątkiem przycisków dzwonkowych wymienionych w poz. 1116 taryfy celnej), hebelkowe, drążkowe i t. p., niezależnie od wielkości, przeznaczenia i mocy, na jaką zostały zbudowane, należy clić według poz. 1107 p. 2 taryfy celnej, jako wyłączniki, przełączniki oprócz osobno wymienionych.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 marca 1936 r. Nr. 71, poz. 142).

259.

OKÓLNIK T. 48 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 marca 1936 r.

L. D. IV. 6287/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1211 i 819).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Aparatura do krystalizowania salmiaku, składająca się z dwóch zbiorników połączonych wzajemnie rurą, wykonana z materjału odpornego na działanie salmiaku, t. j. z masy bakelitowej, ze wzmacniającemi bandażami z żelaza lanego, podlega ocleniu według poz. 1211 taryfy celnej, jako wyroby ze sztucznych mas plastycznych — do celów technicznych.

2) Specjalny karton rysunkowy, składający się z dwu warstw papieru z wklejoną pomiędzy te warstwy usztywniającą wkładką z blachy aluminjowej, o grubości tej blachy od 0,15 mm do 0,25 mm, należy clić na podstawie art. 4 p. 4 rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z 1932 r.) według punktu i litery odpowiedniej poz. 819 taryfy celnej, jako karton sklejany z dwu lub więcej arkuszy.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 26 marca 1936 r. Nr. 72, poz. 143).

260.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 marca 1936 r.

L. D. IV. 2668/3/36

w sprawie potrącania zaległości podatkowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z okólnikiem z dnia 18 grudnia 1935 r. L. D. IV. 33700/3/35 w sprawie potrącania zaległości podatkowych ze zwrotnych opłat celnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 35, poz. 810) wy-

jaśnia się, że dojrzałe do zrealizowania kupony od papierów wartościowych, składanych przez firmy na zabezpieczenie należności celnych, nie mogą być traktowane jak gotówka, wobec czego wartość takich kuponów nie może być potrącana na pokrycie zaległości podatkowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

261.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 marca 1936 r.

L. D. IV. 6609/3/36

w sprawie potwierdzania wywozu worków, stanowiących opakowanie towarów eksportowanych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ostatnio ze strony eksporterów dochodzą skargi na trudności, napotykane przy uzyskiwaniu zaświadczeń o wywozie zagranicę worków, stanowiących opakowanie eksportowanych towarów. Skarżą się oni na to, że urzędy celne, wydając zaświadczenia na worki według wzoru Nr. 13 dołączonego do § 80 ust. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego, żądają, aby wywożone worki były zaopatrzone w osobne znaki i nadto w numerację bieżącą (kolejną), co jest dla nich, eksporterów, bardzo uciążliwe i przytem bezcelowe, zwłaszcza w przypadkach, gdy worki wraz z towarem są wywożone zagranicę ostatecznie.

Celem jednolitego uregulowania tej sprawy, zarządza się co następuje:

1) Gdy eksporterowi jest potrzebny dowód wywozu zagranicę worków jako opakowania oprócz dowodu wywozu samego towaru, przyczem nie ma on zamiaru sprowadzić worków spowrotem do kraju, powinien przedstawić urzędowi celnemu, stosownie do § 55 ust. 3 przepisów wykonawczych do prawa celnego deklarację wywozową, według wzoru Nr. 10 do § 55 ust. 3 przepisów wykonawczych do prawa celnego, w dwóch egzemplarzach. W deklaracji tej eksporter powinien w rubryce „ilość sztuk" podać ilość sztuk wywożonych worków, w rubryce zaś „rodzaj towaru" wymienić worki, z podaniem materjału, z jakiego są wykonane, jak też nazwę towaru w nich wywożonego; rubryk „rodzaj opakowania", oraz „waga w kg" nie wypełnia się. Deklaracje te urzędy celne potwierdzają na ogólnych zasadach i jeden egzemplarz wydają stronom bez względu na to, czy towar wywożony został zgłoszony do odprawy celnej wywozowej, ustnie czy na piśmie. Nadmienia się, że brak znaków i numerów na workach nie jest przeszkodą do poświadczenia i wydania deklaracji wywozowej, gdyż worki, wywożone ostatecznie zagranicę, niekoniecznie muszą być oznakowane.

2) Jeżeli worki, stanowiące opakowania towaru wywożonego, mają być spowrotem przywiezione do kraju, wówczas na żądanie stron, Urząd Celny wystawia zaświadczenie wywozu opakowania, zgodnie z postanowieniami § 80 ust. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego. Worki tego rodzaju, jako odprawiane warunkowo, powinny być zaopatrzone w znaki i numery, umożliwiające rozpoznanie tożsamości worków przy powrotnym przywozie. Numery jednak na workach nie muszą być bieżące (kolejne), a mogą być dowolne (np. cała partja może być oznaczona jednym numerem). W zaświadczeniu wywozu należy zaznaczać również stan wywożonych worków (np. nowe, mało używane, używane i t. p.).

Jednocześnie uchyla się wyjaśnienia, sprzeczne z treścią niniejszego okólnika, w szczególności zaś wyjaśnienie L. D. IV. 4083/1/36 z dnia 9 marca 1936 r., udzielone niektórym Dyrekcjom Ceł oraz ustęp ostatni okólnika L. D. IV. 2124/3/36 z dnia 11 marca 1936 r. w sprawie obliczania wagi wymiarowej zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu, wywożonego zagranicę za zwrotem cła (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 7, poz. 236).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

262.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 marca 1936 r.

L. D. V. 21356/2/36

w sprawie opłat od tantjem na rzecz Funduszu Pracy.

Fundusz Pracy
Biuro Główne
w/m. ul. Traugutta Nr. 6.

W związku z pismem z dnia 17 stycznia 1936 r. Nr. F. II. 1/36 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przepisy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 518), uchylające art. 18 ustawy o państwowym podatku dochodowym, pozostają bez wpływu na zakres obowiązku ponoszenia opłat na rzecz Funduszu Pracy, wynikającego z art. 18 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. (Dz. U.

R. P. Nr. 22, poz. 163). Opłaty te bowiem są świadczeniami samoistnemi, niezwiązanemi z podatkiem od tantjem, przewidzianym w art. 25 ustawy o podatku dochodowym, z czego wynika wniosek, że powołanie w art. 18 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. przepisów art. 18 ustawy o podatku dochodowym, zawierających definicję tantjemy, nastąpiło wyłącznie w celu nieprzytaczania pełnej definicji tantjemy w przepisach o Funduszu Pracy, nie pozostaje natomiast w żadnym związku z podatkiem od tantjem, ustanowionym w ustawie o podatku dochodowym.

W tym stanie rzeczy zachowują nadal moc obowiązującą postanowienia §§ 8 i 18 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 176), nakładające na przedsiębiorstwa i zakłady pracy obowiązek potrącania opłat od tantjem na rzecz Funduszu Pracy oraz na urzędy skarbowe obowiązek wykonywania kontroli oraz poboru i ewentualnego wymiaru tych opłat.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 21356/2/36

Warszawa, dn. 20 marca 1936 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu oraz wszystkim Urzędom Skarbowym do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

263.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1936 r.

L. D. V. 2880/1/36

w sprawie zmian w sposobie dokonywania wymiarów i odpisów niektórych podatków.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z dekretami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 listopada 1935 r. w sprawie zmiany ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 518), z dnia 28 grudnia 1935 r. w sprawie zmiany przepisów o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 600), z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 14), oraz z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany przepisów dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 15), Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

A. Wymiary podatków:

a) dochodowego z działu I ustawy za lata podatkowe do r. 1935 włącznie,
b) dochodowego z działu II ustawy, przypadającego od uposażeń i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych do dnia 31 grudnia 1935 r. włącznie,
c) od kapitałów i rent — należnego za czas do dnia 31 grudnia 1935 r. włącznie,
d) od nieruchomości — za lata podatkowe do r. 1935 włącznie,
e) przemysłowego od obrotu — za lata podatkowe do r. 1935 włącznie

uskuteczniać należy według stawek i na zasadach dotychczas obowiązujących, z zastosowaniem się jednak do poniższych wskazówek:

1) O ile chodzi o wymiary przypisywane w księgach bierczych okresu budżetowego 1935/36 r. należy w aktach wymiarowych, rejestrach wymiarowych i rejestrach przypisów i odpisów wykazywać tak, jak dotychczas: osobno sumy wymierzonego podatku i osobno sumy poszczególnych dodatków, z wyjątkiem jednak dodatku 15%-wego, który wykazywać należy wyłącznie tylko w nakazach płatniczych;

2) O ile chodzi o wymiary, przypisywane w księgach bierczych okresu budżetowego 1936/37 i następnych, to w aktach wymiarowych, rejestrach wymiarowych i nakazach płatniczych wykazywać należy osobno sumy wymierzonego podatku i osobno sumy wymierzonych dodatków, nie wyłączając 15%-wego, oraz łączne sumy wymierzonego podatku wraz z dodatkami państwowemi, o ile zaś chodzi o podatek przemysłowy od obrotu — także wraz z dodatkiem komunalnym. Natomiast w rejestrze przypisów i odpisów wykazywać należy jedynie łączną sumę podatku wraz z dodatkami państwowemi i osobno sumę dodatku komunalnego; w odniesieniu zaś do podatku przemysłowego od obrotu wykazywać należy w rejestrze przypisów i odpisów jedynie łączną sumę wymierzonego podatku wraz z wszystkiemi dodatkami, nie wyłączając dodatku komunalnego.

Przy wymiarach podatku przemysłowego od obrotu należy w nakazach płatniczych uwidaczniać sumy uiszczonych na poczet tych wymiarów zaliczek. Ponieważ do całej sumy wymierzonego podatku zostanie zaliczony 15%-wy dodatek, to w przypadku uiszczenia zaliczki przed dniem 1 kwietnia 1935 r. t. j. w okresie pobierania na rzecz Skarbu Państwa dodatku w wysokości 10% — celem wyrównania konta należy w nakazie płatniczym uwidocznić ponadto różnicę między sumą dodatku skarbowego, jaką należałoby pobrać od uiszczonych na

poczet wymierzonego podatku zaliczek przy 15%-wej stawce dodatku, a sumą dodatku faktycznie pobranego i o sumę tę zwiększyć następnie uwidocznione w nakazie płatniczym uiszczenia zaliczek. Np. płatnikowi zostanie wymierzony podatek za rok 1935 w wysokości 8.000 zł + 1.200 zł z tytułu 15%-wego dodatku + 2.000 zł z tytułu 25%-wego dodatku komunalnego, razem 11.200 zł. Zaliczki miesięcznie płatnik ten uiszczał w należnej wysokości, a mianowicie wpłacił: 8.000 zł tytułem podatku + 1.135 zł tytułem 10%-wego i 15%-wego dodatku + 2.000 zł tytułem 25%-wego dodatku komunalnego, przyczem w miesiącach lutym i marcu 1935 r. wpłacił tytułem 10%-wego dodatku kwotę 130 zł. Celem wyrównania konta doliczamy płatnikowi różnicę między kwotą faktycznie wpłaconego dodatku a kwotą, jaką należałoby pobrać przy 15% stawce dodatku, t. j. 50% sumy 130 zł, czyli 65 zł. Potrącenia z tytułu uiszczonych zaliczek wyniosą zatem 11.200 zł (8.000 + 2.000 + 1.135 + 65) t. j. w tym wypadku całkowitą sumę wymierzonej należności.

Po zwiększeniu w ten sposób sumy uiszczonych zaliczek należy uwidocznić w nakazie płatniczym ogólną sumę, jaka przypada do zapłaty po potrąceniu sumy zaliczek, przyczem sumy, o które zwiększono uiszczenia z tytułu różnicy między 15%-wym a 10%-wym dodatkiem należy wykazać ponadto w rejestrze przypisów i odpisów, jako sumy podlegające odpisaniu.

B. Umorzenia i odpisy.

Wszelkie umorzenia i odpisy, dotyczące wymiarów podatkowych, wymienionych wyżej w p. A. zarządzenia niniejszego, uskuteczniać należy na tych samych zasadach, co i przypisy, a mianowicie:

1) Umorzenia i odpisy, dokonywane w księgach bierczych okresu budżetowego 1935/36 r. wykazywać należy w aktach, oraz w rejestrach przypisów i odpisów poszczególnemi sumami podatku i pobieranych przy nim dodatków, z wyłączeniem jednak 15%-wego dodatku, o ile nie został on już przypisany w księgach bierczych na podstawie postanowień powołanych na wstępie dekretów Prezydenta Rzeczypospolitej.

2) Umorzenia i odpisy dokonywane w księgach bierczych okresu budżetowego 1936/37 i następnych, a odnoszące się do wymiarów przypisanych w księgach bierczych okresu 1935/36 i poprzednich, wykazywać należy w aktach, oraz w rejestrach przypisów i odpisów poszczególnemi sumami podatku i dodatków, nie wyłączając jednak 15%-wego dodatku. W rejestrach przypisów i odpisów wykazywać należy ponadto łączną sumę podatku wraz z dodatkami państwowemi i osobno sumę dodatku komunalnego, w odniesieniu zaś do podatku przemysłowego od obrotu — łączną sumę podatku wraz z wszystkiemi dodatkami, nie wyłączając dodatku komunalnego.

Przy dokonywaniu odpisów w księgach bierczych okresu budżetowego 1935/36 i następnych, pamiętać należy o tem, że do wpłat podatkowych, dokonanych przed dniem 1 kwietnia 1935 r. pobierano na rzecz Skarbu Państwa dodatek w wysokości 10%, do wpłat zaś, dokonanych po tym terminie — w wysokości 15% sumy podatku.

W przypadku zatem, gdy należność podlegająca odpisowi została już uiszczona całkowicie lub częściowo, należy obliczyć podlegający odpisowi dodatek w wysokości 15%, od części odpisywanej należności, stanowiącej zaległość, oraz w wysokości faktycznie pobranej od płatnika, od pozostałej części należności, t. j. od należności uiszczonej. W tym celu należy łączną sumę odpisu podatku wraz z dodatkami porównać z sumą zaległości początkowej, wyprowadzonej w księgach bierczych okresu budżetowego 1936/37 r. i jeżeli suma odpisu mieści się w sumie zaległości — odpisać należy dodatek w wysokości 15% sumy podatku; jeżeli zaś suma odpisu przewyższa sumę zaległości początkowej, bądź też jeżeli należność podlegająca odpisowi została już całkowicie zapłacona przed dniem 1 kwietnia 1936 r. — sumę podlegającą odpisowi z tytułu dodatku ustalić należy w sposób wyżej wskazany.

Sposób dokonania tych obliczeń zilustrują najlepiej poniższe przykłady:

Założenie. Płatnikowi wymierzono za rok 1934 podatek od kapitałów i rent w sumie 3.000 zł; na poczet tej należności płatnik uiścił:

15.II. 1935 r. sumę 400 zł na poczet podatku + 40 zł tytułem 10% dodatku,

15.V. 1935 r. sumę 600 zł na poczet podatku + 90 zł tytułem 15% dodatku.

Na dzień 31 marca 1936 r. płatnik zalega zatem w podatku za rok 1934 z sumą 2.000 zł podatku + 300 zł — 15%-wego dodatku, razem z sumą 2.300 zł. Zaległość tę przeniesiono do księgi bierczej okresu budżetowego 1936/37 r. w jednej łącznej sumie 2.300 zł.

Przykład I. Na skutek orzeczenia instancji odwoławczej płatnikowi odpisuje się w podatku sumę 1.000 zł + 150 zł tytułem 15% dodatku, razem 1.150 zł. Ponieważ suma odpisu (1.150 zł) mieści się w sumie zaległości początkowej, wyprowadzonej w księgach bierczych okresu budżetowego 1936/37 r. (2.300 zł), przeto odpis z tytułu 15%-wego dodatku nie nasuwa zastrzeżeń.

Przykład II. Na skutek orzeczenia instancji odwoławczej płatnikowi odpisuje się w podatku sumę 2.400 zł + 360 zł tytułem 15%-wego dodatku, razem 2.760 zł. Ponieważ suma ta przewyższa sumę zaległości początkowej (2.300 zł) o sumę 460 zł, należy zbadać, jaką sumę na poczet tej różnicy uiścił płatnik w okresie pobierania dodatku w wysokości 15%, t. j. w okresie po dniu 1 kwietnia 1935 r.

W dniu 15 maja 1935 r. płatnik uiścił tytułem podatku sumę 600 zł + 90 zł tytułem

15%-wego dodatku, razem 690 zł, a zatem więcej, niż powyższa różnica (460 zł); odpis z tytułu 15%-wego dodatku dokonany został zatem prawidłowo.

Przykład III. Na skutek orzeczenia instancji odwoławczej płatnikowi odpisuje się w podatku 2.600 zł + 420 zł tytułem 15%-wego dodatku, razem 3.220 zł. Ponieważ suma ta przewyższa sumę zaległości początkowej (2.300 zł) o sumę 920 zł, przeto należy zbadać jaką sumę na poczet tej różnicy płatnik uiścił w okresie pobierania dodatku w wysokości 15%, t. j. w okresie po dniu 1 kwietnia 1935 r. W okresie tym płatnik uiścił (15.V. 1935 r.) 600 zł tytułem podatku + 90 zł tytułem 15%-wego dodatku, razem 690 zł. Zatem na poczet odpisywanej należności płatnik uiścił w okresie pobierania dodatku w wysokości 10% (t. j. w okresie przed dniem 1 kwietnia 1935 r.) sumę 920 zł — 690 zł — 230 zł, wliczając w to jednak dodatek w wysokości 15%. Odpisowi podlega jednak dodatek w wysokości 10%, gdyż w takiej wysokości dodatek ten od płatnika pobrano. Obliczenie sumy, jaką płatnikowi należy odpisać uskutecznia się według stosunku:

$$\begin{matrix}(100 + 15) — 230 \text{ zł} \\ (100 + 10) — x\end{matrix} \quad x = \frac{230.110}{115} = 230 \text{ zł.}$$

Płatnikowi odpisać zatem należy 2.300 zł (zaległe) + 690 zł (wpłata po dniu 1.IV. 1935 roku + 220 zł (wpłaty przed dniem 1.IV. 1935 r.), razem 3.210 zł.

Odpis zatem z tytułu dodatku 15%-wego i 10%-wego wyniesie zatem 410 zł (3.210 zł — 2.800 zł) a nie 420 zł.

Uwaga: Dla analogicznych obliczeń, tyczących się państwowego podatku przemysłowego od obrotu, stosunek powyższy przedstawiać się będzie nieco odmiennie, gdyż wobec połączenia w księgach bierczych podatku wraz z dodatkiem komunalnym, uwzględnić w nim należy również i stawkę tego dodatku. Np. przy 25%-wej stawce dodatku komunalnego odnośne cyfry będą się przedstawiały, jak następuje: zamiast (100 + 15) będzie (100 — podatek + 25 — dod. komun. + 15 — dodatek 15%-wy), zamiast (100 + 10) będzie (100 — podatek + 25 dod. komun. + 10 — dodatek 10%-wy).

Przy dokonywaniu odpisów działy wymiarowe będą wykazywały w rejestrach przypisów i odpisów zawsze odpisy z tytułu 15%-wego dodatku, natomiast działy rachunkowo-kasowe, przy uskutecznianiu odpisów w księgach bierczych, będą obowiązane sprawdzić prawidłowość zaprojektowanych odpisów z tytułu 15% dodatku i w razie stwierdzenia, że podatek był w swoim czasie uiszczony z 10%-wym dodatkiem, odpowiednio sprostować ten odpis przez wpisanie pod sumą 15%-wego dodatku, odmiennym atramentem, sumę, o którą należy zmniejszyć sumę projektowanego odpisu. Wpisanie sumy winno być stwierdzone podpisem dotyczącego urzędnika.

W zawiadomieniach do płatników o decyzjach, obniżających lub umarzających należność podatkową, np. w wyniku rozpatrzenia odwołania lub prośby o umorzenie, nie należy podawać kwoty, podlegającej odpisowi z tytułu 15%-wego dodatku, lecz ograniczyć się do ogólnikowego zaznaczenia, że podlega odpisowi również odpowiednia kwota z tytułu 15% — 10%-wego dodatku.

Przy tej sposobności Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na konieczność sprawdzenia, przed dokonaniem odpisu w księdze bierczej, czy wykazana w rejestrze przypisów i odpisów suma odpisu, nie została już uprzednio odpisaną z innego tytułu, co może się zwłaszcza zdarzyć w związku z przeprowadzoną ostatnio akcją umorzeniową. Obowiązek dokonania sprawdzenia ciąży na dziale rachunkowo-kasowym urzędu, który w przypadku stwierdzenia, iż wykazana w rejestrze suma została już odpisaną, zamieszcza o tem stosowną adnotację przy właściwej pozycji rejestru, poczem pozycję tę skreśla, prostując zarazem wyprowadzoną w rejestrze sumę ogólną odpisów.

Dokonanie tych sprostowań stwierdza swoim podpisem urzędnik, który ich dokonał.

W sprawie zarachowywania na obszarze Województwa Śląskiego wpływów z tytułu 15% dodatku do należności podatkowych, wymienionych w p. A. niniejszego zarządzenia, a osiągniętych po dniu 1 kwietnia 1936 r. Ministerstwo Skarbu wyda osobne zarządzenie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

264.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 marca 1936 r.

L. D. VI. 434/3/36

w sprawie przesyłek dowodów rzeczowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Dyrekcyj Ceł, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych oraz Urzędów Celnych.

Przy przyjmowaniu nadsyłanych do składu dowodów rzeczowych przy Grodzkim Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Warszawie konfiskat stwierdzono, że:

1. paczki względnie skrzynie z dowodami rzeczowemi są zupełnie niezabezpieczane, t. j. nie są należycie osznurowane i brak pieczęci lakowych, względnie plomb na zewnętrznych opakowaniach,

2. przy wysyłce dowodów rzeczowych za pośrednictwem kolei względnie poczty nie

umieszczano wewnątrz paczek z dowodami rzeczowemi — pism, względnie protokółów zapakowania dowodów rzeczowych do danej paczki lub skrzyni; ponadto urzędy celne i urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych nie podają w listach kolejowych ilości i rodzaju zabezpieczeń nałożonych na danej skrzyni,

3. pisma o wysyłce dowodów rzeczowych nadsyłane są do składu dowodów ze znacznem opóźnieniem, co przy odbiorze paczki utrudnia sprawdzenie jej zawartości w przypadku, gdy zachodzi potrzeba takiego sprawdzenia na miejscu.

Braki powyższe powodują, że skład dowodów rzeczowych przy Grodzkim Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Warszawie, odbierając przesyłkę, nie ma możności sprawdzenia na kolei lub poczcie, czy zawartość przesyłki nie została w drodze naruszona lub zmieniona.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę władz i podległych im urzędów, na opisane wyżej niedokładności, które w przyszłości nie powinny mieć miejsca.

Nadmienia się, że konfiskaty mają być przesyłane do Grodzkiego Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych (skład dowodów rzeczowych) w Warszawie pod adresem: ul. Nowy Świat Nr. 70.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

265.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 marca 1936 r.

L. D. VI. 595/4/36

w sprawie mieszkań dla urzędników Kontroli Skarbowej stale zatrudnionych w zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Nawiązując do ustępu 7-go okólnika z dnia 24 października 1935 r. L. D. VI. 11811/4/35 w sprawie czynności organów skarbowych w zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 30, poz. 692), Ministerstwo Skarbu uchyla obowiązek Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego dostarczania pomieszczeń mieszkalnych urzędnikom Kontroli Skarbowej, stale zatrudnionym w zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Tym spośród tych urzędników, którzy już otrzymali mieszkania Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego pozostawi możność korzystania z nich jak dotychczas na czas do 30 czerwca b. r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

266.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 marca 1936 r.

L. D. IV. 7348/3/36

w sprawie tymczasowego stosowania postanowień Układu Dodatkowego z Unją Belgijsko-Luksemburską z dnia 2 marca 1936 r. oraz Porozumienia Celnego ze Związkiem Socjalistycznych Republik Rad z dnia 3 marca 1936 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W Nr. 21 Dziennika Ustaw z dnia 21 marca 1936 r. zostały ogłoszone dwa rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 marca b. r. o tymczasowem wprowadzeniu w życie postanowień: Układu Dodatkowego, podpisanego dnia 2 marca b. r., do traktatu handlowego polsko-belgijskiego z dnia 30 grudnia 1922 r. (poz. 170) oraz Porozumienia Celnego z Rosją Sowiecką z dnia 3 marca b. r.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1. W odniesieniu do Układu Dodatkowego z Unją Belgijsko-Luksemburską.

a) Postanowienia Układu oraz protokółu podpisania mają zastosowanie od dnia 22 marca 1936 r.; Układ zawarto na czas do 31 grudnia 1936 r., o ile jednak nie zostanie wypowiedziany na 3 miesiące przed wygaśnięciem, będzie przedłużony w drodze milczącej zgody.

b) Układ zastąpi poprzedni układ dodatkowy z dnia 10 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 726), z którego stawki konwencyjne były tymczasowo stosowane na podstawie okólnika z dnia 24 października 1935 r. L. D. IV. 28236/2/33 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 31, poz. 275).

c) Układ przyznaje towarom pochodzącym i przychodzącym z Unji zniżone stawki celne przewidziane w dołączonej do układu liście A; nadto protokół podpisania, zawierając postanowienia co do taryfikacji wiskozy w arkuszach, pasków do czapek oraz opon pneumatycznych drutowych (określonych wymiarów bez kantów), ustala dla belgijskich maszyn i aparatów niewyrabianych w kraju a korzystających ze zniżek celnych na podstawie autonomicznych rozporządzeń o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła, — zniżone cła w wysokości 20% cła autonomicznego (z drugiej kolumny taryfy), z wyjątkiem maszyn i aparatów włókienniczych, które podlegać będą cłu w wysokości 10% cła auto-

nomicznego (z drugiej kolumny), przyczem jak w jednym tak w drugim przypadku winny być zachowane warunki, obowiązujące przy stosowaniu zniżek celnych autonomicznych.

d) poza zniżkami, przewidzianemi w liście A dołączonej do Układu, towary pochodzące i przychodzące z Unji będą korzystały z najniższych stawek, przyznanych innym państwom,— na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania zastrzeżonej w polsko-belgijskim traktacie handlowym.

2. **W odniesieniu do Porozumienia Celnego z Z. S. S. R.**

a) Porozumienie podlega stosowaniu od dnia 21 marca 1936 r. przyczem zawarte zostało na czas do dnia 31 grudnia tegoż roku.

b) zniżki celne przyznane dla towarów pochodzenia Sowieckiego, przywożonych z Z. S. S. R., są podane w załączonej do Porozumienia liście; do towarów, nieobjętych tą listą stosuje się stawki celne, przewidziane w drugiej kolumnie taryfy.

c) klauzula największego uprzywilejowania nie ma zastosowania do towarów pochodzenia Sowieckiego, natomiast zniżki przyznane Z. S. R. R. przysługują wszystkim państwom, korzystającym w Polsce z klauzuli największego uprzywilejowania.

W końcu Ministerstwo Skarbu nadmienia, że przy wprowadzaniu w życie zniżek konwencyjnych mają zastosowanie postanowienia art. 46 ust. 6, 69 ust. 3 i 71 ust. 6 prawa celnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

267.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 marca 1936 r.

L. D. IV. 7793/3/36

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie protokółu taryfowego polsko - estońskiego z dnia 23 marca 1936 r.

Do

wszsytkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W dniu 23 marca 1936 r. został podpisany w Warszawie między Polską a Estonją protokół taryfowy, będący uzupełnieniem Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego między Polską a Estonją z dnia 19 lutego 1927 r. oraz protokółu Dodatkowego do tego Traktatu z dnia 5 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 z 1931 r., poz.298-301).

Protokół taryfowy z dnia 23 marca 1936 r., tymczasowo wprowadzony w życie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej ogłoszonem w Dzienniku Ustaw, ma być stosowany od dnia, wskazanego w tem rozporządzeniu.

Przy wprowadzaniu w życie zniżek konwencyjnych, przewidzianych w nowym protokóle, mają zastosowanie postanowienia art. 46 ust. 6, 69, ust. 3 i 71 ust. 6 prawa celnego.

Ze zniżek tych korzystają w ramach klauzuli największego uprzywilejowania takie same towary, pochodzące i przychodzące z innych państw traktatowych.

Protokół z dnia 23 marca 1936 r. obowiązuje do dnia 31 grudnia 1936 r., przyczem ustalone zniżki na ryby mają zastosowanie na czas krótszy — oznaczony w protokóle (do 30 czerwca 1936 r.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

268.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1936 r.

L. D. IV. 2537/3/36

w sprawie zwrotu cła przy wywozie opórek przeciwpełznych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy wywozie zagranicę opórek przeciwpełznych, stanowiących odmianę podkładek pod szyny kolejowe, należy stosować zwrot cła w wysokości zł 3.50 od 100 kg, przewidziany w pkt. 3 paragrafu 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 883).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie terminów płatności podatków w m-cu kwietniu 1936 r.

W kwietniu płatne są podatki następujące:

1) do 25 kwietnia — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w marcu przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do skła-

dania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw, przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji oraz przemysłowe I — V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do dnia 15 kwietnia I rata półroczna podatku dochodowego od uposażeń z tytułu różnicy, wynikającej z kumulacji uposażeń otrzymanych w ciągu 1935 r. bez względu na ich łączną wysokość od różnych służbodawców, bądź też otrzymanych od jednego służbodawcy — dwu lub więcej wynagrodzeń perjodycznych, lub perjodycznych jednorazowych, o ile roczna suma tych wynagrodzeń przekracza 4.800 zł;

3) do 7 kwietnia — podatek dochodowy od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w marcu 1936 r.;

4) do dnia 30 kwietnia — zaliczka na poczet nadzwyczajnej daniny majątkowej w I-ej grupie kontyngentowej (rolnictwo);

5) do dnia 30 kwietnia — I rata podatku gruntowego za rok 1936;

6) do dnia 30 kwietnia — I rata półroczna podatku od lokali za rok 1936;

7) do 5 kwietnia — podatek od energji elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w czasie od 16 do 31 marca 1936 r., do 20 kwietnia — podatek pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15-u dni kwietnia.

Ponadto płatne są w kwietniu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

Komunikat

w sprawie zagubienia plombownicy w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Stanisławowie.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Stanisławowie zaginęła urzędowa plombownica Nr. 1936, odcisku Nr. 3436.